

STOL IKKE PÅ DIN EGEN FORSTAND

 La oss bli stående, bare et øyeblikk nå i bønn. Hvor mange her inne har et bønnebegjær på sitt hjerte, at du ønsker at Gud ville gjøre noe spesielt for deg på dette stevnet? La oss bøye våre hoder nå til Ham.

² Himmelske Far, vi er et privilegert folk som kan være samlet her i Herren Jesu Navn, i et fritt land der vi kan tilbe Deg ut ifra vår indre samvittighet enn så lenge. Og vi ber, Far, at dette vil vare lenge. Og må vi nå dra fordel av dette store privilegiet vi har. Og må vi legge hele vårt hjerte i møtet i kveld for å tilbe Deg, slik at det kan bli sagt, at, “Gud var i vår midte i kveld og velsignet Sitt folk.” Frels hver eneste fortapt sjel som er her inne i kveld, Herre. Og hver eneste frafallen, må de komme tilbake til Guds hus. Jeg ber om at enhver syk person må bli helbredet, de plagede kan gå og de blinde se, de døve høre, og pris og ære bli gitt til Jesus Kristus iblant Hans folk. Må det lenge huskes, Herre, fordi vi har samlet oss sammen og bedt i Jesu Navn om disse velsignelsene. Amen.

Vær så god og sitt.

³ Av en eller annen grunn, når jeg kommer til Ramada Inn, kjennes det alltid ut som om å komme hjem på en måte, fordi jeg har vært her så mye at jeg—jeg tror de rett og slett må begynne å bli kjent med meg. Og jeg er glad for det, fordi jeg har funnet en fin gruppe mennesker på disse Ramada Inn-stedene. Det i Tucson og det her, de har vært veldig vennlige mot oss og latt oss ha møtene. For ikke lenge siden hadde jeg et møte på egenhånd nede på Ramada Inn, og bestyreren lot meg ikke engang betale for leie av bygningen. Det er virkelig hyggelig. Jeg husker på det når jeg reiser gjennom landene også, nå, de som er gode mot Guds familie.

⁴ Nå har vi hatt siden søndag kveld, eller søndag ettermiddag rettere sagt, noen herlige stunder i Herren, eller i det minste har jeg hatt det. Jeg har hatt en fantastisk tid og gledet meg over Hans velsignelser og fellesskapet med Den Hellige Ånd og med Hans folk.

⁵ Jeg—jeg liker å minnes at sammen tilber vi Gud. Du er en attributt av Gud, del av Gud, når du blir en sønn eller datter av Gud. Og Gud er i deg og utfører Sin vilje, hvis du vil la Ham gjøre det.

⁶ Så vi håper i kveld, at hver eneste person vil glemme det som har skjedd om dagene, og legge alt til side og bare være helhjertet til stede i møtet nå; ikke bare denne kvelden, men i det kommende stevnet. Uten tvil har mange representanter samlet seg. Jeg ser noen av de som er i tillegg i kveld på plattformen,

som samler seg for stevnet som begynner i morgen. Og jeg ber de menneskene som er her på grunn av vekkelsermøtet vi nettopp har hatt, at om det er mulig på noen måte, ønsker jeg at dere blir over til stevnet. Vi vil ha noen fine talere på listen. Én broder kunne ikke komme, og, men vi har mange som vil være her for å ta hans plass. Jeg ønsker å være på hele stevnet selv, for å kunne glede meg over dette fellesskapet.

⁷ Dere vet, vi kommer opp hit som forkynnere, og vi taler og vi gir alltid ut til folket alt som er i oss. Jeg talte over et emne en gang der Jesus sa: "Se på liljen, hvordan de verken—verken strever eller spinner, og likevel sier Jeg dere at Salomo i all sin prakt ikke var kledd som en av dem." Og jeg fant ut at liljen må vokse dag og natt, spinne, streve og for å gjøre seg skinnende. Men den får ingen velsignelse ut av det selv. Den åpner seg opp, og—og de forbipasserende lukter parfymen fra den. Bien får honningen rett ut fra kjernen. Den gir ut alt som den strever for å ta inn. Og jeg kalte budskapet mitt, *Pastor herr Lilje*, det er en litt underlig tekst.

⁸ Men—men det er slik, forkynnere gir seg ut til folket, og da er det godt å bare sitte ned og—og lytte til andre. Som å varme seg ved ilden, liker vi å sitte under hverandres ildflammer og varme våre hjerter med Evangeliet som våre brødre forkynner for folket. Og jeg er takknemlig for å ha denne muligheten til å gjøre det. Og nå stoler jeg på i kveld. . .

⁹ Billy fortalte meg at han hadde delt ut alle bønnekortene. Og vi hadde ikke klart å danne en bønnekø her oppe om vi prøvde. Ser dere, dere måtte ha gått ut gjennom der, og gjennom en mørk gang og kommet opp denne veien. Dere ville ha snublet over alt for å komme inn hit. Og de syke og vanføre hadde fått hard medfart ved å gjøre det.

¹⁰ Men vi vet ikke hva vår Herre vil gjøre. Han kan komme rett iblant oss i kveld og—og helbrede hver eneste som er her, hver eneste sykdom. Åh, jeg ville heller ha sett det enn alle bønnekøer jeg noen gang har hatt i mitt liv, bare—bare for å se Guds suverenitet falle iblant Hans lydige barn. Jeg—jeg liker alltid det.

¹¹ Vanligvis hvis du har noen personlig kontakt med folket, som ved håndspåleggelse, kunne det bli, jeg tror ikke veldig mange ville gjøre det, vel, de ville si: "En bestemt forkynner la hendene sine på meg og ære være Gud!" Det får folket til å se på forkynneren da.

¹² Men hvis du bare kan stå her, forkynne Ordet og la Den Hellige Ånd helbrede alle sammen, så er det helt og holdent Guds nåde. Og da får Gud all pris, ære. Det er ikke et snev av noe for noen andre. Det er slik jeg, i min tjeneste, grunnen til at jeg ikke får nådd så mange uten at. . . Nå, i går kveld prøvde vi å be for så mange vi kunne. Men håndspåleggelse. . .

¹³ Det er vanligvis på kveldene, Den Hellige Ånd kommer kanskje bare rett iblant oss og begynner å manifestere Seg Selv og gir Seg til kjenne iblant oss. Og så ved det, jeg synes det er virkelig, når Han kanskje i suverenitet kan, ser dere. Jeg kan ikke si: "Denne mannen, eller *denne* kvinnen eller *det* barnet," ser dere. Den Hellige Ånd beveger Seg ut i bygningen og taler til de personene Han vil tale til. Ser dere, det er suverent. Og da bringer det frem kunnskapen fordi det er løfte fra Gud, og det bringer frem kunnskapen fra Gud suverent, og bringer også ned Hans Nærvær iblant oss. Vi skulle se det og glede oss! Og uansett . . .

¹⁴ Du sier: "Vel, jeg hadde en forkrøplet hånd. Jeg var der i går kveld. Jeg—jeg—jeg ble ikke noe bedre." Det har ikke noe med saken å gjøre. For deg er det allerede fullbrakt. Du ser ikke på hånden din da, du ser på et løfte, ser du. Og derfor kan du ikke si: "Vel, broder *Så-og-så* ba ikke troens bønn eller så-og-så." Det var Herrens Nærvær som ga deg tro, ser du, og så sendte Han Sitt Ord og helbredet dem.

¹⁵ Nå, i går kveld brøt jeg—jeg løftet mitt igjen. Jeg skal virkelig prøve å holde det i kveld, hvis jeg kan. Og ettersom noen sa: "Du holdt deg ikke til teksten din i går kveld." Nei, jeg—jeg gjorde ikke det; fordi, jeg skal fortelle dere hvorfor. Jeg skulle tale over et emne, nå har jeg glemst nøyaktig hva det var, *Men Gud som er rik på nåde*.

¹⁶ Og jeg begynte å prøve å forklare hvordan Paulus som talte der sa: "Vi som i tidligere tider," en gang, en annen tid enn nå, "vi var døde, og i synd og overtredelser; som Gud har levendegjort, gjort levende." Nå, ser dere, før noe kan bli levendegjort, må det være noe der å bli levendegjort ved. Det er riktig.

¹⁷ Så, ser du, hvis du var i Guds forutvitenhet, så blir du en del av Gud. Og den eneste måten du kan bli en sønn av Gud eller en datter av Gud, er at du måtte være en del av Gud, og Gud er ikke komplett uten deg. Må være slik. Det er riktig, for det er Én, bare én kilde til Evig Liv og det er Gud, og Ham alene har Evig Liv. Skjønner? Nå, og du var en del av Ham, ettersom du var en attributt eller i Hans tanker i begynnelsen. Og at, fordi Han tenkte på Deg i begynnelsen, skapes den lille dragingen mot Ham. Det er det som må bli levendegjort. Noen av dem vil aldri bli levendegjort; de har det ganske enkelt ikke, det er alt.

¹⁸ Akkurat som hvis du la et hvetekorn i jorden, ikke hadde . . . Uansett hvor flott det var, hvis det ikke hadde livsspiren i seg, kan det aldri bli levendegjort. Men livsspiren må være der først.

¹⁹ Og jeg tok den lille historien om den ørnen som gikk sammen med hønene og kyllingene fordi den var klekket ut

og født der, men den følte seg aldri helt lik kyllingene. Og, du vet, da mammaen hans kom forbi og skrek, hørte han en røst som lød utrolig god ut for ham, fordi, husk, han var en ørn til å begynne med. Han måtte bare finne seg selv for å finne sin plass.

²⁰ Det er slik enhver troende er. Du ble ikke født for denne verden. Du ble skapt i Guds bilde, for å være en sønn av Gud. Og du hører ikke hjemme i denne hønsegården der ute. Du er en ørn.

²¹ Og du vet, jeg steg opp på den “ørnen” og jeg klarte ikke få beina tilbake på jorda, så jeg fikk rett og slett . . . Jeg talte lenge om dette og da glemte jeg hva teksten min var, og jeg mistet notatene mine og alt annet. Det var helt ille. Men det var slik det var, det var ganske enkelt om den “ørnen.”

²² Nå, må den Ørnen, Gud! Du vet, Gud ligner Sine profeter med ørner. Og Han kaller Seg Selv en ørn; Han er Jehova Ørn, Pappa Ørn.

²³ Og grunnen til at Han gjør det, er at en ørn kan fly høyere enn noen annen fugl som fins, og fordi den er skapt forskjellig fra alle andre fugler. Nå, den bygger ikke redet sitt på bakken slik som kyllinger og så videre, men den drar høyt for å bygge sitt rede.

²⁴ Og en annen ting som, den er en spesielt bygget fugl. Nå, hvis en—hvis en hauk, eller en kråke, eller en musvåk eller en annen fugl ville prøve å følge den opp på himmelen, ville den gå i oppløsning; den er ikke skapt for det. Han må være en spesiell person for å dra opp der. Dens fjær er tettere enn noen annen fugl.

²⁵ Og—og dens øyne er skarpere enn noen annen fugl. Og desto høyere den går, jo lengre kan den se. Vel, noen av fuglene, når de kommer så høyt som det er meningen at de skal være, er de blinde som flaggermus. Og det er slik det er med . . . Vel, når de går bort fra den læresetningen, vet de ingenting om Det da. “Miraklernes tid er over,” hvorfor? De kan ikke se Det.

²⁶ Men ørner kan dra inn i himlene og himlens Himmel der oppe. Hvilken nytte er det i å komme opp Der hvis du ikke kan se? Åh, jeg er så glad for at jeg er en av dem og sammen med et helt rede fullt av dem nå.

²⁷ La oss slå opp i Det gamle testamente til Ordspråkene, som er skrevet av Salomo, en av de klokeste mennene i verden utenom vår Herre Jesus. Men Han var ikke nøyaktig lik Salomo, ettersom Salomo var en mann født av en kvinne og kom fra sin jordiske far, David. Men Jesus var en jomfru-født Sønn og var ikke ene og alene et menneske; men Han var Gud, Gude-Mennesket og Han var mer enn et menneske, Han var et

Menneske, pluss. Skjønner? Men Salomo var bare et menneske som deg og meg, og han ba Gud om visdom for å styre sitt rike. Og han hadde en visdomsgave, den smarteste mannen som vi noen gang har kjent til utenom vår Herre. Han skrev Ordspråkene, og jeg synes de er veldig gode.

²⁸ Og vi skal slå opp nå i Ordspråkene det første kapitlet, og, eller det andre kapitlet, rettere sagt, og de første versene av Ordspråkene, av 2, begynner med 1. Ordspråkene 2, begynner med 1, fortsettelsen av Salomo som gir råd til sine sønner, “Min sønn, hvis du vil ta imot. . .” Unnskyld meg.

²⁹ Det er Ordspråkene 3:1. Unnskyld meg. Jeg så bort her på—på boken min, og jeg ser at det er Ordspråkene 3 istedenfor 1 eller 2. Unnskyld meg. Ordspråkene 3:1.

Min sønn, glem ikke min lov; men la ditt hjerte ta vare på mine bud.

For mange levedager og et langt liv, og fred skal bli. . . skal de gi deg i tillegg.

Gi ikke slipp på miskunnhet og sannhet! Bind dem rundt din hals, skriv dem på ditt hjertes tavler.

Så skal du finne nåde og få god forstand i Guds og menneskers øyne.

Sett din lit til HERREN av hele ditt hjerte, og stol ikke på din egen forstand!

Tenk på Ham på alle dine veier, så skal Han lede din sti rett.

³⁰ Åh, jeg synes det er et utrolig vakkert Skriftsted! Nå ønsker jeg å ta en tekst, ut fra det—det femte verset, *Stol ikke på din egen forstand.*

³¹ Nå, dette er en—en veldig underlig tekst for tiden vi lever i, fordi i dag legges det virkelig vekt på utdanning og på vår egen forståelse av ting, kunnskapens tid. Men vi finner ut her at dette underlige utsagnet, slik som andre Skriftsteder, det har sin plass, og vi stoler på at Gud vil la oss se hvor plassen er.

³² I dag sender vi barna våre på skolen for å få forståelse. Deretter etter at de er ferdig med grunnskolen, sender vi dem på videregående for å få en bedre kunnskaps-forståelse. Så etter at de er ferdige der, er noen unge til og med så heldige at de får gå på høyskole og gå gjennom høyskolen for å fullføre sin utdanning og sin kunnskaps-forståelse. Det som kreves av dem av. . . Mange ganger må man minst ha videregående forståelse for å få en jobb, eller en høyskole-utdanning eller lignende.

³³ Men den vise Salomo fortalte oss at, “vi ikke må stole på det, ikke på vår egen forstand; lær ikke av disse tingene.”

For di, vi lurer på hvorfor han ville si noe slikt som dette, for det er fordi at vanligvis er vår moderne forståelse en menneskelig visdom, som er i motsetning til Guds Ord. Jeg tror det var det Salomo prøvde å råde sønnene sine til, ikke det å være analfabeter, men å ikke stole på sin forstand.

³⁴ Og jeg tror det ville være en god formaning i dag hvis vi sa til våre sønner og til Guds sønner, at, det er helt i orden å ha en utdanning, det er ikke noe imot det; men når utdannelsen er i motsetning til Guds Ord, så stol på Ordet og la utdannelsen din fare, ser dere, fordi, Ordet. Og utdannelsen vil stå ved lag og vil gi deg en god jobb, sannsynligvis en god stilling iblant intellektuelle folk, men det er helt i orden, noe som sannsynligvis vil være en stor hjelp for deg, hjelpe deg i økonomien og ditt—ditt levebrød, gjøre leveforholdene kanskje litt bedre for deg.

³⁵ Men husk én ting, min sønn, du må dø. Uansett hvor mye utdanning du har, hvor mye danning du er i stand til å samle opp, må du likevel møte døden, fordi det er skrevet at, "Menneskene må dø, og Dommen etter det." Og Gud, når... Døden er ikke så ille, men å komme for Dommen er det som er ille. Nå, du kan dø, "men Dommen etter det." Og Gud kommer ikke til å spørre deg ut om hvor mye skolegang du fikk da du var her på jorden, hvor mye kunnskap du skaffet deg, om du fikk din universitetsgrad eller hva enn slags grad du kunne ha fått selv som en forkynner. Det kommer ikke til å kreves av deg.

³⁶ Men du kommer til å måtte svare for hva du gjorde med forståelsen av Guds Ord. Det er der kravene kommer, på grunn av Det. Utdannelsen din er bra, men Guds Ord er Liv. "Mitt Ord er Liv," og å kjenne Det er Liv. Og Han, Han sa: "Kjenne Ham." Han er Ordet. Så du kan bare kjenne Ham ved Ordet, for Han er Ordet. Det er den eneste måten du vil kjenne Ham på, er ved Hans Ord.

³⁷ Noen kunne komme bort og si: "*Dette* er Gud," eller "*det* er Gud," eller "*dette* er Gud," eller "*dette* er riktig," og "*det* er riktig," men vi kommer tilbake til Ordet, som er Sannheten.

³⁸ Og Ordet er akkurat som Nordstjernen, det er en sann stjerne. Uansett hvilken vei verden kretser, er Nordstjernen alltid i sentrum av jorden. Still kompasset ditt mot Nordstjernen. Den er alltid i sentrum av jorden. Andre stjerner kretser rundt med verden, men Nordstjernen forblir stabil.

³⁹ Nå, kompasset er Den Hellige Ånd, og ditt—ditt ankerfeste er Nordstjernen, på samme måte vil alltid Den Hellige Ånd peke mot Ordet. Den Hellige Ånd vil aldri lede deg til noe annet enn Guds Ord. Så hvordan kan en mann være enig i en læresetning når den er i motsetning til Ordet og så fortsatt si at han har Den Hellige Ånd? Den Hellige Ånd ville vise deg bort fra det. Det trengs Den Hellige Ånd for å rette deg mot Ordet, for Han er Ordet. Han er Ordet, og Det kan bare...

Slik som—slik som magneten i kompasset bare er innstilt mot Nordpolen, det er den eneste veien den kan trekke mot. Og når Den Hellige Ånd er Opphavsmannen og Forfatteren og levendegjøreren av Ordet, hvordan kan Den rette personen mot noe annet enn Ordet?

⁴⁰ Så når en person sier de har Den Hellige Ånd og er enig med noe som er i motsetning til Ordet, viser det at det ikke er Den ekte Hellige Ånd de har. Skjønner? Det kan være en ånd, jeg ville ikke argumentere mot det, men det—det er ikke Kristi Hellige Ånd. Nå, dere vet, mange ganger tar de hverandres ånder; og derfor kan det peke mot, som for eksempel i en gruppe med menn, mot en bestemt ting, men det vil ikke—det vil ikke peke mot Kristus. Men Den Hellige Ånd peker alltid mot Kristus, og Kristus er Ordet.

⁴¹ Vi ser dette så tydelig i Bibelen. Eller, jeg gjør det. Kanskje tar jeg feil men, i min tankegang, men jeg tror ikke det; fordi, at dette: “Stol ikke på din egen forståelse av ting.” Hvis du stoler på din egen forstand, så er du nødt til komme utenfor den rette veien. Du kan ikke stole på noen andres forstand når det kommer til Liv. For å finne Liv, må du stole på Ordet. Det er Liv.

⁴² Vi ser dette fra begynnelsen. Det er så tydelig gjort kjent for oss, fra begynnelsen, at Gud ga Sin første familie på jorden Sitt Ord å leve ved. Bare Hans Ord skulle en leve ved. Nå, det er ikke ved å spise maten og så videre. Men Hans Ord skulle de leve ved for Ewig. Og så lenge de holdt det Ordet, levde de Ewig. Men da den første lille setningen av Ordet ble feilplassert, ble hele kjeden brutt og menneskeslekten styrtet ned i døden. Ser dere, nå legger vi merke til det.

⁴³ Eva, som uten tvil var en intelligent person; den første som var rett fra Adam, som var sønn av Gud. Og Eva var ganske sikkert på det stedet der det ikke hadde vært noen synd, ingen plass for synd, hun må ganske sikkert ha hatt en vidunderlig oppfatning av hva Gud var. Fordi, hver eneste ettermiddag gikk hun og ektemannen hennes i den svale hagen om kvelden og snakket ansikt til ansikt med Gud. For en—en ufornuftig ting at en person som vandret ansikt til ansikt med Gud hver dag, og så ville vende seg til resonneringen av noe som resonnererte henne bort fra Guds Ord!

⁴⁴ Vi har dem fortsatt. De blir så lett resonnert bort fra Guds Ord etter å ha sittet i Guds Nærvær. Og sett Guds Ord forkynt, Guds Ord bli manifestert, fylliker og syndere kommet til alteret og bli omvendt og gjort til nye skapninger i Kristus, folk med dårlig rykte gjort til damer og gentlemen; og så vende seg bort fra den velsignede Tingen som ledet dem til dette Livet, og så bli villedet bort ved en eller annen slags læresetning for å bli mer populær eller—eller å komme inn i hva de vil kalle en bedre klasse av mennesker.

45 Men, du er jo i den beste klassen som finnes: sønner og døtre av Gud. Vel, jeg liker det selskapet bedre enn jeg hadde likt med alle kongene og fyrstene og alt annet. Gi meg den ydmyke flokken av mennesker, om de ikke vet forskjell på venstre og høyre hånd! Så lenge de kjenner Gud og elsker Ham og tjener Ham, så er det Himmelenes berømtheter for meg. Ja, sir!

46 Nå, men vi finner at Eva lett ble overtalt av satan fra Guds Ord, og hun stolte på sin egen forstand fordi satan hadde presentert noe for henne som ikke var hennes egentlige forståelse av Gud. Men det ble fortalt henne noe annet av fienden, satan, og hun trodde på det.

47 Nå finner vi resultatene av dette. Det styrtet hele menneskeslekten ned i døden, fordi den første moren på jorden stolte på sin egen forstand i motsetning til Guds Ord og styrtet hele menneskeslekten ned i døden. Nå, tror dere på det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det er Ordet. Vel, en kvinne er alltid . . .

48 Kirke, i Bibelen, er symbolisert ved kvinne. Og en kirke i dag kan slutte seg til en mengde dogmer eller læresetninger og føre hele forsamlingen til en atskillelse fra Gud. De menneskene som tar til seg de tingene istedenfor Guds Ord, er akkurat som Eva. Og det er blitt gjort igjen og igjen, inntil det har ført hele denne generasjonen fullstendig bort fra Guds Ord.

49 Og når Ordet blir manifestert, Ordet blir åpenbart, vil de ikke ta imot Det, fordi de ikke vil gjøre det, fordi de stoler på sin egen forstand. "Denne menigheten ble bygd her. Det er et vakkert sted. Den er en mektig organisasjon. Den tilhører en stor mengde av mennesker. Hvorfor skulle vi ikke tilhøre den? Jeg vil stole på den." Stol ikke på din egen forstand, men stol på Herrens Ord!

50 Nå—nå endte det til slutt med døden for hele menneskeslekten, slik jeg sa, samme som nå for de mange menneskene som stoler på sin egen forstand, sine dogmer og læresetninger og så videre og hevder, "Guds Ord er ikke fullt og helt sant, at noe av Det er inspirert og deler av det ikke er det." Hvordan kan du ha tro på Bibelen hvis noe av Det er inspirert og noe av det ikke er det? Hvis ett, hvis ett sitat er feil, så kan alt sammen være feil. Alt sammen er nødt til å være riktig, helt riktig.

51 Og noen av disse såkalte, forvillte Bibelskolene som underviser menneskelig ansamling av kunnskap, der de kommer sammen og sitter i et råd av mennesker og sier: "Hør nå her, hvis miraklenes tid, den sluttet på apostlenes tid." Og mange menn under biskopen eller de høye menn som sitter der og sier: "Vel, hvis jeg bare er enig med ham, så kan jeg uten

tvil være den neste i rekken for stillingen hans.” Ser dere, da stoler du på din egen forstand istedenfor å stå på dine egne bein for Guds Ord. Det er det som forårsaker disse tingene.

⁵² For en stund siden, noen...var jeg i en debatt om inntektsskatten. Og de sa til meg, sa: “Vel, dine tillitsmenn er ikke annet enn nikkedukker, antar jeg.”

⁵³ Jeg sa: “Hvis jeg hadde en tillitsmann i styret som hadde en annen mening og ikke ville stå opp og, (jeg bryr meg ikke om hvem som snakker om det), si hva han mener om det, ville jeg avskjedige ham fra styret.” Ja, sir. Selv om det var i motsetning til min overbevisning, vil jeg at han skal si hva han tror er riktig. Det er derfor jeg har ham der, se hva han sier om det. Men vi har det.

⁵⁴ Legg merke til, Jesus sa i Johannes 10: “Mine får kjenner Min Røst.” En Røst, selvfølgelig, er Hans Ord når Han taler. “Mine får kjenner Min Røst. Min Røst har blitt bevist for dem at er sann. Det har blitt stadfestet at det er Min Røst.” Nå, legg nå merke til, de vil ikke følge noen annen røst. De vil ikke. “Mine får kjenner Min Røst og en fremmed vil de ikke følge.” Med andre ord vil de ikke forstå en teologisk røst som underviser i motsetning til Ordet. Fårene forstår ikke det noe mer enn ørnen, i går kveld, kunne forstå klukkingen til hønene. De forstår det ikke fordi han var en ørn. Og det er det samme med et ekte, gjenfødt Guds barn, de forstår kun de tingene som er av Gud.

⁵⁵ Nå, noen sier: “Vel, hør nå her, du kunne gjøre *dette*, tror jeg. Det er, jeg tror ikke at det er på *denne* måten. Jeg tror at miraklenes tid er forbi. Jeg tror ikke at det er Guddommelig helbredelse. Jeg tror ikke Dette.” Nå, en ekte, gjenfødt kristen, det vil aldri klinge riktig i ørene hans, han forstår det ikke i det hele tatt. Og hvordan kan en mann som tror på Gud og kan lese Bibelen og se at Han er den samme i går, i dag og for evig noen sinne være enig noe slikt, det forstår jeg ikke.

Så de stoler ikke på sin egen forstand.

⁵⁶ Akkurat som en—en baby. Ta en liten baby, og la den bli født og la den én gang få lene seg mot sin mors bryst, die fra henne, den varme melken, hvile det lille hodet sitt på brystet hennes, selv om han bare er noen få timer gammel. I løpet av en dag eller to fra da, ta ham bort fra moren sin og legg ham over på brystet til en fremmed mor, han vil sparke de små føttene opp i luften og skrike. Det er ikke moren hans. Ser dere, han har allerede fått noe i seg, fordi han er en del av denne moren, naturen har allerede gitt ham en måte å kjenne igjen sin egen mamma.

⁵⁷ Og hvis naturen har gitt en baby en måte å kjenne igjen moren sin, som der den ble født fra, hvor mye mer har han, en sønn av Gud som er født av Guds Ånd. Han kjenner igjen sin

Mamma! Han vet, fordi han ble født av Ordet, og han forstår Ordet. Sett ham på et fremmed sted, han er uten tvil på—på feil sted, han vil komme seg ut derfra så fort som han kan. Fordi han har, han stoler ikke på. . .

Noen sier: “Vent nå, kjære, dette er din mamma nå.”

⁵⁸ Det er ikke hans mamma, fordi han har en måte å kjenne at han er en del av denne moren. Det er moren hans, ingen andre kan ta hennes plass. Han kjenner igjen sin egen mor. Legg merke til, hvordan er, hvordan det virkelig er slik. Gud har skapt alt etter sitt slag.

⁵⁹ Kveget etter sitt slag. Mange ganger da vi samlet sammen kveg, ledet vi hele flokken med kveg og de små kalvene, da pleide jeg å lure på hvordan i all verden de kunne kjenne igjen sin egen mamma. Nå, de, de kommer ned fra fjellene, kveget er fullstendig blandet sammen. En—en—en ku som er sammen med kalven, kanskje en litt sulten kalv kan die litt fra den andre moren hvis han er virkelig sulten; men når vi stanser dem ute på prærien, legger mammaen i vei gjennom flokken av kuer og kalver inntil hun finner sin egen, og kalven løper til moren sin. Den kjenner igjen den bestemte lille klynkingen og skriket hennes. Og hun skriker etter kalven sin, og andre mødre skriker inntil du ikke engang kan høre deg selv tenke, men den lille kalven vil finne det bestemte ropet fra moren sin fordi den er en del av moren.

⁶⁰ Og en gjenfødt kristen fra Himmelen, han er en del av dette Ordet. Riktig. En annen mamma vil han ikke følge. Han er en del av Ordet. Han holder seg til Ordet. “Dersom trompeten gir en utydelig lyd, hvem kan da gjøre seg klar til kamp?” sa Paulus. Han kjenner lyden av Ordet. Legg merke til hvordan—hvordan dette er, den forutbestemte Guds hånd følger dem gjennom. Han vet at han var forutbestemt, han var i Evangeliets Sannhet. Han visste at han var født av Guds Ånd. Han vet at Guds Ånd ikke kan fornekte Guds Ord, så derfor vil han ikke følge en fremmed. Legg merke til hvordan. . .

⁶¹ Jeg kikket bak her på et notat som jeg hadde skrevet ned her. Jeg—jeg bladde forbi det, men jeg kom tilfeldigvis til å se Skriftlesningen, tenkte jeg ville henvisse tilbake til det igjen. Legg merke til hvordan Hans egne forutbestemte får fulgte Ham på tiden til de største teologene som vi noen gang har hatt. De kom rett ut fordi de kjente Ham. De visste hva Ordet hadde lovet for den tiden. De visste hvordan Messias skulle være når Han kom. Og Simon Peter kom til Ham, som bare var “Simon” da.

⁶² Og Andreas hadde prøvd å fortelle ham om det. “Denne Mannen er Messias.” Vel, Simon, selvfølgelig, han var kanskje litt sta, og han ville ikke gå.

⁶³ Men da han kom opp ansikt til ansikt med Jesus da Jesus sa: “Ditt navn er Simon, og du er sønn av Jonas.” Nå, vi vet at Jesus

fortalte apostlene Sine at Han kjente dem, og han, “før verdens grunnleggelse.” De var attributtene av Hans tanker. Derfor, siden sæden lå i ham, og han visste at Ordet sa og hadde lovet at Messias ville være en profet. Og da han så det, var han ferdig med fisking. Han visste da at han ville legge bort nettene sine, fordi han ville gå—gå og bli en menneskefisker. For . . .

64 Nå, det stod andre der som så at det samme skjedde og klassifiserte det som en “ond ånd.” Det var teologene, fordi det falt ikke i smak med deres teologiske lære. Og de forkastet det fordi de stolte på sin egen forstand fra doktorene deres; når Jesus Kristus kom i Løftesordets oppfyllelse, og de var for blinde til å se det. De stolte på hva prestene sa og på hva menigheten sa istedenfor på hva Gud sa.

65 Nå, Jesus irettesatte dem for det. Han sa: “Gransk Skriftene, for i Dem hevder dere at dere har Evig Liv. Og det er De som vitner om Meg. Disse Skriftstedene som Jeg ber dere om å granske, de forteller dere hvem Jeg er.”

66 Men de ville ikke stole på hva Ordet sa, men de stolte på hva deres forståelse var. De stolte på sin egen forstand. Og Skriften forteller oss at de var dekket med et slør. Sløret av deres egen teologi hadde forblindet dem.

Du sier: “Broder Branham, hva er det du mener?”

67 Jeg prøver bare å si dette. Denne tingen finner sted igjen, så lenge menn og kvinner og folk stoler på en bestemt menighet som de har blitt medlem av og tilhører, uansett hva Guds Ord sier om det. De fortsetter rett videre med det og stoler på sin egen forstand og overser Guds Ord, som om Det ikke (aldri) en gang hadde blitt skrevet. Det er en ubefruktet sæd av menneskelig liv. Den har det fysiske livet, men intet åndelig liv i seg som kan levendegjøres. Sløret var over deres ansikt.

68 Nå, legg merke til, de hadde sine egne tanker om hva Gud skulle være, de hadde sine egne idéer om hva Messias skulle være. Men Ordet sa hva Messias skulle være! Nå, ser dere, de hadde sin egen forståelse av hva Han ville være. Uten tvil sa ypperstepresten: “Alle mine prester under meg, nå når Messias kommer . . . Vi har bygd et stort tempel her. Vi har gjort alt dette. Og Bibelen sier: ‘Han vil brått komme til Sitt tempel,’ og alle disse tingene. Når Han gjør det, vil Messias komme rett opp hit og gjøre Seg kjent for oss og si: ‘Jeg er Messias. Jeg har kommet. Jeg er den Messias som dere har ventet på.’” Vel, da Han kom, kom Han på en så annerledes måte enn det de hadde tenkt det var, at de ikke kjente Ham igjen. De visste ikke Hvem Han var. Men Hans . . .

69 Åh, om . . . hva om en eller annen hykler hadde gått opp der og sagt: “Jeg er Messias. Jeg er Doktor *Så-og-så*.”? De ville ha tatt imot det.

⁷⁰ Men når man kom til en Mann som var født med en tvilsom fødsel bak Seg, ingen utdanning fra noen skole Han noen gang gikk på for å lære, intet seminar hadde Han, intet medlemskort; men Han var tolkningen av Guds Ord manifestert. “Gjerningene som Jeg gjør forteller dere Hvem Jeg er. Dersom Jeg ikke gjør gjerningene som var lovet Jeg ville gjøre, så tro Meg ikke.”

⁷¹ Og kunne vi ikke anvende det på denne tid? Når Den Hellige Ånd kommer, som de ønsker å anvende på en annen tidsalder, når Han kommer i aksjonen og fremvisningene av Hans Evige Livs kraft, ønsker folk å kalle det en—en “vill fanatisme.” Hvorfor? De stoler på sin egen forstand, og ikke på Herrens Ord. Dere vet at det er riktig.

⁷² Identifikasjonen, at Guds egen tolkning er manifestasjonen av løftet.

⁷³ Kanskje jeg skal si det, gjøre det litt klarere. Når Gud taler Ordet, trenger Han ikke noen mann eller noen kvinne eller noen andre til å fortelle hva Det betyr. Når Han sa . . . Vel, du sier: “Gud mente dette.” Gud mener nøyaktig det Han sier Han mener. Skjønner?

⁷⁴ Nå, hvordan tolker Han Sitt Eget Ord? Ved å oppfylle Det. Bibelen sier: “En jomfru skal bli med barn,” hun ble det. Det trengs ingen tolkning. Gud sa: “La det bli lys,” og det ble det. Det trengs ingen tolkning.

⁷⁵ Gud sa også at i disse siste dager at, “Han ville utøse Sin Ånd over alt kjød,” og Han har gjort det. Det trengs ingen tolkning. Det trengs bare en mottakelse, noen til å ta imot det Gud har gjort. Det trengs ingen tolkning. Gud tolker Sitt Eget Ord. Gud lovet tingene som vi ser, dag for dag, at Han ville gjøre det i de siste dager.

⁷⁶ Folk i dag, slik det var da, de stoler på sin egen forstand. “Min pastor sier at det er ‘fanatisme.’” Men Bibelen sier at det ville skje. Hvem sin forstand vil du stole på?

⁷⁷ Bibelen lovet i de siste dager, at “Laodikea Menighetstid ville bli så rik, og bli så util- . . . eller så selvtilfreds: ‘Jeg er rik. Jeg trenger ikke til noe. Jeg sitter som en dronning.’” Og hun er rik. Og Han sa: “Du vet ikke at du er ynkelig.” Nå, det er hele menighetstiden, menigheten! “Til menigheten i Laodikea, du er naken, blind, ussel, ynkelig og vet det ikke.” Sitter i sine rikdommer, ti tusen på ti tusener, og tusenvis av medlemmer med verdens rikdommer i sin hånd, nesten. Når en legger det hele sammen i dag med Den katolske kirke og protestantene samlet, ettersom de går hånd i hånd, innehar de verdens rikdommer.

⁷⁸ Vi er gått konkurs i denne nasjonen, så å si. Vi låner på skatt som vil bli betalt om førti år fra nå, forteller de meg, det

sa de på *Life Line*. Skattepengene som vi bruker nå vil bli betalt om førti år fra nå. Det lille barnebarnet mitt, dersom Jesus drøyer, vil skattepengene som han betaler når han er førti år gammel være det vi bruker opp nå. Sender bistand til utlandet, og våre egne indianere og slikt sulter i hjel; for å prøve å kjøpe fellesskap. Du kjøper ikke fellesskap. Du kjøper ikke en venn. Nei, men det er det vi gjør. Det er slik vi er organisert, skattlegger folk for alt de kan komme på, skatter, skatter, skatter. Og vi vil ikke bli kvitt krigsgjeld på—på hundrevis av år ennå, antar jeg, som vi er blitt kastet inn i av politikerne. Og nå, vi burde ikke være stilt på den måten. Det er ingen grunn til at vi skal være stilt slik.

⁷⁹ Men kirkene, selv, har blitt rike. “Omtrent all verdens rikdommer,” sier Bibelen, “ligger i den katolske kirke.” Det var derfor Russland drev henne ut, derfor Russland ekskluderte. Det var selve grasrota av kommunismen, fordi kirken lærte at hun var noe, selv om hun ikke var annerledes enn resten av verden.

⁸⁰ Da vi var der oppe i Finland, ble den lille gutten oppreist fra de døde. Der stod de russiske soldatene i givakt og de sa: “Vi vil ta imot en Gud som kan reise opp de døde.”

⁸¹ Vi har dannet denominasjoner og skoler og—og bygninger og unnlatt å gjøre det Jesus sa at vi skulle gjøre, som var “Forkynne Evangeliet.” Vi har prøvd å utdanne verden. Han sa aldri, “Utdann verden; den som er utdannet skal bli frelst.” Du må bli født på ny, fylt med Ånden. Det er grunnen til at vi har mislykkes så totalt overalt. Ser dere, vi har rikdommen, vi har den.

⁸² Nå, hva vil skje? Og når denne kirken, Kirkenes Verdensråd går sammen, kan dere ikke se hvem som vil lede? Kan ikke dere metodister og presbyterianere forstå det, resten av dere, pinsevevnerne med? Dere sier at dere ikke går inn. Dere vil enten gå inn eller så vil dere legge ned denominasjonen. Dere vil gjøre det ene eller det andre. Det er rett foran dere, er nødt til å gjøre det. Det er et press, dyrets merke. Og det er hva det er, helt riktig. Det denominelle er uten tvil, (jeg kan bevise det ved Bibelen), dyrets merke. “Hun var en hore; hun hadde prostituerte døtre.” Og vi vet at det er Sannheten. Organisert religion, den er i motsetning til Ordet og den er antikrist i sine prinsipper. Ikke alt i den er antikrist; men i sine prinsipper, dens system er antikrist, fordi det er imot Guds Ord. Hvert eneste organisert system er på den måten.

⁸³ Der har dere det, ser dere, og du stoler på noen andres forst-...deres forståelse, istedenfor å stole på Guds forståelse, hva Gud sa om det. Det er grunnen til at det er feil. Gutter drar av sted til seminarer som har god utdanning, av sted til disse Bibelskolene, såkalt. Og kanskje de har—har et kall fra Gud i sitt hjerte. Og de kommer ut der

og de er så indoktrinerte med ett synspunkt, at, “*Så-og-så* sa det, biskop *Så-og-så*. *Denne* sa det. *Den* sa det. Mannsrådet var enig, *denne* måten skulle det være.”

⁸⁴ Spiller ingen rolle hva noen sier! Jesus sa: “La ethvert menneskes ord være løgn og Mine være Sannheten. Uansett hvem det er sine, Mine er Sannheten!”

⁸⁵ Nå, hvordan vet vi at det er Sannheten? Når Bibelen erklærer at noe vil skje, at noe kommer til å skje, og det skjer på den måten.

⁸⁶ Nå, Bibelen sier: “I henne var verdens rikdommer; gull, sølv.”

⁸⁷ Nå, dersom vi er på gullstandarden og vi er ruinert, hva vil da skje? Hva kommer til å skje? Du vet, de rike menneskene i denne nasjonen, disse store bedriftene og whiskymennene og tobakksmennene og så videre, kommer ikke til å reise seg for å forandre valutaen, så det eneste vi kan gjøre vil være å låne det. Og det er bare ett sted vi kan låne det. Og når vi gjør det, selger vi fødselsretten vår til det. Det er riktig. Hva vil dere gjøre da? Dere er eid av det, det systemet. Det er ikke noe annet dere kan gjøre.

⁸⁸ Åh, folkens, ikke tro at jeg. . . Dere tror kanskje at jeg er gal. Men når min røst er brakt til taushet ved døden, vil disse lydbandene fortsatt bli spilt, og dere vil innse at det jeg har sagt har skjedd. Jeg ville være en utrolig tåpelig person ved å ta det standpunktet jeg har tatt å være i mot denne tingen, jeg—jeg ville være—jeg ville være imot Gud, jeg ville være imot alt som er Gud, hvis jeg (hvis jeg hadde) tok feil i min tenkemåte og mitt kall. Det hele ville være imot Gud. Men jeg har tatt mitt standpunkt fordi jeg ser det her i Ordet. Det er Guds Ord. Videre ser jeg at det er stadfestet, bevist at det er Sannheten. Det er tolkningen som Gud gir av Sitt Ord. Guds Egen tolkning av Sitt Ord er hvordan Han stadfester Det og gjør Det sant.

⁸⁹ Hvorfor var disse fariseerne blinde? Hva gjorde dem så blinde? Fordi de ikke ville ta imot åpenbaring eller stadfestelse av Ordet.

⁹⁰ Og det er grunnen til at kirkene er blinde i dag, er fordi de ikke vil ta imot åpenbaring som er stadfestet. Hvis Ordet sier så og det er åpenbart, og da er det bevist, likevel vil de ikke ta imot Det.

⁹¹ Det er grunnen til at disse jødene, jødene inntil i dag ikke vil. Du kan ikke snakke til dem om Kristus, fordi sløret fortsatt er over deres ansikt, forblindet.

⁹² Og menigheten, du kan ikke snakke til dem om det fulle Evangeliet og Guds kraft, fordi denne verdens gud har forblindet dem for Guds sannheter, og de stoler på sin egen forstand. Når kvinner kommer inn i menigheten og klipper av seg håret, fordi pastoren deres sier til dem: “Åh, det er

helt i orden. Den mannen er gal.” Men Bibelen sier at hun har gjort feil når hun gjør det, Gud nektet å svare på hennes bønn. Og noen av kvinnene gjør noe annet skamfullt og prøver å bli en predikant, da har hun gjort en dobbel ting. Bibelen sier at hun ikke burde gjøre det, ingen av delene. Men menighetsorganisasjonen vil være enig i det og ordinere henne og sende henne ut. De stoler på sin egen forstand!

⁹³ Ett Guds Ord feilplassert, eller mistolket, eller at en ikke er enig i Det, ødelegger hele Kjeden. “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.”

⁹⁴ Hvorfor er det, kvinner, dere hører meg forkynne imot disse tingene, om å bruke shorts og sminke og—og frisyrer med dette kortklippede håret og alle disse greiene, og så hvert år når jeg kommer tilbake sitter dere fortsatt i den samme tilstanden? Er fordi dere stoler på deres egen forstand istedenfor Herrens Ord.

⁹⁵ Og pastorer, hvorfor renser du ikke opp i menigheten din? Fordi du går til din denominelle læresetning istedenfor Herrens Ord. Riktig. Stol ikke på din egen forstand. Vel, stol ikke på din egen forstand, men på Herrens Ord.

⁹⁶ De ville ikke ta imot det, fordi de ville ikke ta imot stadfestelse. Jesus kom med et—et Evangelium, helt nøyaktig slik Han sa Han ville komme. Og mange ganger . . .

⁹⁷ Johannes var litt forvirret da han ble kastet i fengsel og han—han kom ned dit . . . Og han hadde forkynt at det skulle “Komme en Messias, som hadde Sin kasteskovel i hånden; Han ville grundig rense Sin treskeplass, og brenne agnen med uslokkelig ild og samle hveten i låven.” Guds Ånd brakte frem, strømmet ut av ham som en—som en kilde. Og så da han så Jesus komme på scenen, en litt liten, ydmyk, enkel type Person som ble herjet med, løp hit og dit, for Sitt liv, der borte. Vel, de . . .

⁹⁸ Johannes kunne ikke forstå det, så han sendte noen av disiplene sine for å spørre Jesus om Han virkelig var den Ene. Hvilken vanære mot Jesus! Etter at profeten hadde stått der i vannet med Guds Ord og sagt: “Jeg gjenkjente Ham, fordi Jeg så Den—Den Hellige Ånd som en due, Gud kom ned fra Himmelen som en due og gikk inn i Ham, og jeg hørte en Røst fra Himmelen som sa: ‘Dette er Min elskede Sønn,’” og så sier Johannes: “Gå, spør Ham om Han virkelig var den Ene, eller—eller—eller, ‘Ser vi etter en annen?’”

⁹⁹ Nå, Jesus sendte ham ikke en bok om hvordan en bør oppføre seg i fengsel, eller hvilken menighet han skulle ha blitt medlem av. Men Han sa: “Hold dere her en liten stund og se hva som skjer og gå deretter og vis Johannes de tingene som dere har sett og gjort,” fordi at Hans gjerninger som Han gjorde stadfestet at Han var Messias, Guds Sønn. “Salig er den som ikke tar anstøt av Meg.”

¹⁰⁰ Så mange har tatt anstøt. Så mange mennesker tar så lett anstøt av Guds Ord. Det—det er i motsetning, de ønsker å stole på sin egen forstand. De ønsker ikke å ta Herrens Ord. Og de må gå akkurat på den måten som—som de hadde blitt lært å gå. Og den måten de er undervist, stoler deres menighet på det. Uansett om Gud lovet at Han ville—Han ville regne, sende regn neste morgen, og menigheten sa “det er tøy,” så ville de tro menigheten istedenfor Gud. Hvorfor det? De er født av menigheten.

¹⁰¹ Men en mann som er født av Gud, er av Guds Sæd. Og Guds Sæd er Guds Ord, og han lever bare ved Det. Det er hans Liv.

¹⁰² Nå, de stolte på sin egen forstand, men de ville ikke stole på Guds Ord. De visste bedre. Det var i Skriften. De kalte det “en ond ånd,” den Mannen. Hvorfor det? Prestene deres sa: “Alle som går og hører denne Mannen forkynne, de vil bli utestengt fra synagogen.”

¹⁰³ Da en mann ble helbredet som var blind en gang, av Jesus. Selv foreldrene hans som var så glade for helbredelsen, men de var redde for å bekjenne at det var Jesus som hadde gjort det. Ja.

Han sa—han sa: “Er dette din sønn?”

Sa: “Ja.”

Sa: “Hvem gjorde han frisk?”

¹⁰⁴ Sa: “Jeg—jeg vet ikke.” Sa: “Han er gammel nok, spør ham selv. Han, han kan snakke for seg selv.”

¹⁰⁵ Fordi det hadde blitt sagt, at “Hver den som stolte på Hans, Kristi forståelse,” istedenfor på deres forståelse, “ville bli utestengt fra deres menighet.” Nå, er ikke det akkurat det samme? Jeg spør dere et soleklart spørsmål. [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Det er riktig. Det er nøyaktig det samme. Uansett hva Gud gjør, må det være ifølge deres forståelse, ikke hva Gud stadfester å være Sannheten. Nå, men den mannen hadde svaret.

Han sa: “Hvem helbredet deg?”

Han sa: “En som kalles Jesus fra Nasaret.”

Sa: “Han er en syndner. Vi vet ikke hvor Han kommer fra.”

¹⁰⁶ Han sa: “Nå, det var merkelig. Dere skal være lederne i denne tid. Og her er en Mann som har åpnet øynene mine, som ikke har blitt gjort siden verden begynte, og likevel sier dere at dere ikke vet hvor Han kommer fra.” Åh, du store!

¹⁰⁷ Hvorfor? De stolte på sin egen forstand istedenfor på Herrens Ord. Fordi Jesaja sa: “De blinde ville se, de lamme ville springe som en hjort, ørkener ville bryte frem i glede.” Men dere ser at de stolte på sin egen forstand, ikke på Ordet; deres eget system som de hadde utarbeidet.

¹⁰⁸ Nå, legg merke til at menighetene i dag gjør det samme. De har dannet en mektig super-rase av forståelse i sine

denominelle systemer. Slik at de har en slik super-forståelse, at de ikke vil at noen andre skal rote det til, ingen kommer inn uten at de tilhører den gruppen.

¹⁰⁹ Ikke si meg noe annet; jeg bor i Tucson, Arizona. Jeg kom ned dit for tre år siden. Jeg møtte kirkerådet og jeg sa: “Jeg kom ikke for å starte en menighet. Jeg kom for å ha fellesskap med dere. Jeg kom for å hjelpe dere. Jeg er en misjonær, evangelist, hva enn jeg gjør.”

De sa: “Kommer du hit for å starte en menighet?”

¹¹⁰ Jeg sa: “Nei, sir. Jeg kom hit... Hvis jeg vil ha en menighet, har jeg en i Indiana.” Jeg sa: “Jeg kom hit fordi Herren ledet meg hit i en visjon. Jeg kommer til å bli en stund nå hvis Han ikke leder meg bort, men jeg kom ikke for å starte en menighet. Jeg kom for å hjelpe dere brødre.”

¹¹¹ Det var for tre år siden. Jeg har ikke blitt invitert til ett sted. Hvorfor? Fordi det var en sammenkomst rett etter det og sa, hvis noen tok meg på sin talerstol, ville de utestenge den predikanten. Skjønner? Hvorfor? Stoler på sin egen forstand! Ja visst, det er de såkalte, de danner sin super-forståelse.

¹¹² Hvis du ikke setter navnet ditt i boken deres, vil du... er du fortapt. En forkynner fortalte meg det. “Åh,” sier du, “det var en eller annen bedrager.” Det var en pinsevenn.

¹¹³ Jack Moore og jeg satt og hørte på ham i Dallas, Texas. Han sa han, “måtte ta en mann ut av boken.”

Jeg sa: “Hvorfor?”

“Fordi han hadde fellesskap med deg.”

Jeg sa: “Vel, så ta det bort.”

Han sa: “Vel, han går fortapt da.”

Jeg sa: “Fortapt?”

“Ja,” sa han, “hvis navnet hans ikke er i den!”

¹¹⁴ Jeg sa: “Mener du at du er distrikts-presbyter og tror det?”

Han sa: “Det er sannheten.”

¹¹⁵ Jeg sa: “Nå må du ta deg sammen, mister. Du, du... Det er ikke Guds nåde, det—det, ser du.”

¹¹⁶ “For ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme og blir lemmer av det Legemet.” Spiller ingen rolle hva slags merkelapp du har på deg, det har ikke noe med saken å gjøre. Du er absolutt en kristen ved Fødsel. Det er den eneste måten, den eneste måten du kan bli; ikke ved å bli medlem, ikke ved læresetninger, ikke ved å fremkalle *dette*, eller fremsi *dette*, eller noe annet, heller ikke ved utdanning, teologi. Du er en kristen når du er født på ny, og du kan ikke bli født på ny uten at du er utvalgt til å bli født på ny. “For ingen kan komme til Meg uten at Min Far drar ham, og alle som Min Far har gitt Meg vil komme.” Amen. “Jeg vil reise ham opp igjen på den siste dag.”

117 Disse store såkalte Bibelskolene vi har, de vil si, stole på sin egen undervisning. Åh, du store. De, uansett hva Ordet sier, kan de så lett forklare det, åh, for seg selv, få seg til å tro det og få sitt eget slag til å tro det, at "Miraklenes tid er forbi. Det er ikke noe slikt som profet, profeter, apostler. Det er ikke noe slikt som helbredelsesgaver og så videre. Alt sammen opphørte tilbake på Bibelens tid." De kan få seg til å tro det.

118 Dere vet Bibelen sier: "Du kan tro en løgn og bli dømt ved den." Ser dere, det er nøyaktig Sannheten. De utarbeider, uansett hva Guds Ord sier, så stoler de på sin egen forstand. De, de stoler på det, de tror på det, de tror det er Sannheten. Du kan fortsette å tro en løgn, igjen og igjen og igjen, inntil det blir Sannheten for deg. Det er riktig.

119 Men hvordan vet vi om det er Sannheten eller ikke? Gud beviser at det er Sannheten, fordi det er i Hans Ord og Han stadfester Det. Han gir Sin Egen tolkning av Det.

120 Hvordan gjør de, kommer de til dette? De gjør det med sin kultur, sin utdanning, med sin kunnskap fra doktorgrader og så videre, som de har fått fra et bestemt seminar og lært disse tingene.

121 Men hør, venner, lytt. Ikke noe sted i Bibelen blir vi bedt om å forstå. Vi blir ikke bedt om å forstå Det. Vi blir bedt om å tro Det. Tro Det ved hva? Ved tro. Hvis du forstår Det, så opphever det troen. Du kan ikke forstå Det, men du tror Det likevel. Hvis jeg kunne forstå Gud, ville jeg ikke trengt å tro på Gud. Jeg forstår ikke Gud. Intet menneske forstår Gud. Jeg kan ikke forstå Guds Ord, men jeg tar imot Det. Jeg tror Det. Jeg blir ikke bedt om å forstå Det.

122 Jeg gikk ikke til noe seminar og all denne store innsikten fra menneskelig kunnskap vedrørende Det. Jeg vet bare at Bibelen sier at, "Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig," og jeg ser etter Ham i den samme kategorien. Jeg vet Han lovet det Han ville gjøre i denne tid, jeg ser etter at Han skal gjøre det og Han gjør det. Det er riktig. Han lovet nåde, jeg så etter det og jeg tok imot det. Han lovet helbredelse, jeg tror på det og jeg aksepterte det, og jeg mottok det.

123 Nå, ønsker ikke å ta for mye av tiden deres, men jeg ønsker å be dere om én ting hvis dere vil bære over med meg et øyeblikk, om å tenke på noen av de som ikke stolte på sin egen forstand; noen karakterer fra Bibelen, bare noen få, som ikke stolte på sin egen forstand til tross for det som var deres tids forståelse.

124 La oss ta, for eksempel Noah. Noah levde på en tid med stor vitenskapelig forskning. På Noahs tid bygde de sannsynligvis pyramidene, som de ikke kan fremstille igjen. Nå har vi ingenting å gjøre det med, ingenting å løfte steinblokkene opp dit med. De hadde ikke klart det i dag. På den tiden hadde de et slags kjemikalie som de kunne putte i

fargestoffet og få klærne til å se naturlige ut frem til i dag. De hadde en balsamerende væske slik at de kunne lage en mumie; vi hadde ikke klart å lage det i dag hvis vi prøvde. Vi har . . . mange av kunstene som vi har mistet. Tiden som han levde i, i en smart, vitenskapelig tidsalder.

¹²⁵ Jesus henviste til den, at den samme slags tidsalder ville komme tilbake igjen før Han kom tilbake, “Før som det var på Noahs tid.” Nå, dere vil tro det, vil dere ikke? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Tror dere at Jesus sa det? [“Amen.”] Tror dere at vi har kommet tilbake til den tidsalderen? [“Amen.”] Nå, det er i Lukasevangeliet, det 17. kapitlet og det 29. verset.

¹²⁶ Nå, i Lukas 17:30 sier Han: “Og slik som det var på Lots dager, da Herrens Engel . . .”

¹²⁷ Nå, Han leste den samme Bibelen som vi gjør. Og da Han . . . Gå tilbake og finn ut hva slags tid det var før Noahs regn. Gå tilbake og finn ut hva slags tid det var før verden ble ødelagt på Lots tid. Finn ut hva det var, og du ser hva Jesus snakket om.

¹²⁸ “På Noahs tid spiste de, drakk de, tok til ekte og ble gitt til ekte; visste det ikke før Noah gikk inn i arken og flommen kom og tok dem alle bort.”

¹²⁹ På Lots tid, rett før verden ble . . . ilden brant opp hedningeverden, sodomittene, var det homoseksuelle, perversitet, alt mulig i verden. Et stort . . . Det var et moderne Los Angeles, ikke kun et moderne Los Angeles, men et Forente stater; ikke bare i De forente stater, men en verden. Det var virkelig perversitet! Mennesket mistet sin naturlige kilde til liv og sin naturlige forståelse av sunn fornuft, ble fordervet av en ond ånd som forandret hele deres naturlige livskurs og de ble besatt av demonånder. Hvis det ikke er bildet av Noahs tid, så vet ikke jeg, og på Lots tid, mener jeg. På Noahs tid også, spiste, drakk, ga til ekte, ble gitt til ekte, skilsmisse-saker økte og alt mulig, akkurat som det var.

¹³⁰ Men, husk, før verden ble ødelagt, ble Abraham sendt til jorden og ble gitt et løfte om en sønn. Og Abraham møtte Gud i mange stadier, som et bilde på hvordan menigheten har møtt Gud. Men rett før ødeleggelsen og løftessønnen vendte tilbake, eller kom, rettere sagt, sønnen som hadde blitt lovet kom, kom Gud ned og ble manifestert i menneskelig kjød, i en mann, tre menn. Og de kom ned til Lot; kom først til Abraham, og de satte seg ned. Og Abraham hadde fått sitt navn forandret fra Abram til Abraham; Sarai til Sarah.

¹³¹ Og denne Mannen, Taleren, Elohim, da Han kom ned for å tale med ham, hva sa Han? Han sa: “Hvor er din kone, Sarah?”

Sa: “Hun er i teltet bak Deg.”

¹³² Sa: “Jeg vil besøke deg i henhold til livets tid.” Og hun lo i teltet bak Ham. Og Han sa: “Hvorfor lo Sarah?” Skjønner?

Nå, Han ville ha tatt livet av Sarah rett der for å ha ledd av Hans Ord; men Han kunne ikke gjøre det, fordi Sarah var en del av Abraham.

¹³³ Og i dag, sa Jesus i Lukas det 17. kapitlet og det 30. verset, “Som det var på Lots tid, slik skal det være i endens tid når Menneskesønnen . . .”

¹³⁴ Nå, husk, “Menneskesønnen” er en *profet*. Jehova kalte Esekiel en “menneskesønn.” Jesus kom i tre navn: Menneskesønn, Davids sønn, Guds Sønn. Han kalte Seg Selv “Menneskesønnen” slik at folket skulle forstå, for Han var den Profeten som Herren Gud ville reise opp.

¹³⁵ Nå, legg merke til, så hva lovet Han? Menneskesønnen ville åpenbare Seg Selv igjen rett før den tiden, før ilden. Og det var det siste tegnet som Abraham så før løftessønnen kom frem; og han vendte tilbake til en ung mann og hun til en ung kvinne. Før . . . Nå, legg merke til, Skriften sier det uttrykkelig, nå vi må se etter det.

¹³⁶ Og så hvis vi ser verden i fordervelse og de tingene den er i, i dag, holder på slik den gjør, hvordan kan vi da si at det er riktig og ikke si at dette andre er riktig? Fordi, noen, du stoler på deres forståelse og ikke på forståelsen til Livets Prins, Som var den Personen som var der ved porten med dem i Sodoma. Nå, vi legger merke til, vi stoler ikke på vår egen forstand.

¹³⁷ Noah stolte ikke på sin forstand. Det var en mektig, vitenskapelig tidsalder, men han stolte ikke på sin tids forståelse. Men han stolte på Guds løfte, og handlet ved Guds kraft og forberedte en ark for å frelse sitt hus. Når det var absolutt i motsetning til sunn fornuft; det var ikke noe vann der oppe, hadde aldri vært det. Men han visste hvis Gud sa det ville være det, så ville det være det. Så han stolte ikke på sin egen forstand, men han handlet ved tro på Guds Ords løfte. Ånden ledet ham, og han gjorde det.

¹³⁸ Abraham, han stolte ikke på sin forståelse om menneskelivet. Han hadde giftet seg med sin kone ved rundt sytten års alder. Her var han, sytti-fem år gammel, og hun var seksti-fem år gammel, da hun var ti år yngre. Men Abraham stolte ikke på sin forstand, da Gud sa at Han ville gi ham en sønn ved Sarah. Men han kalte alt, ethvert vitenskapelig bevis som var i motsetning til Guds Ord, enhver lærdom på utsiden av Guds Ord, som om det ikke var slik. Og han ga Gud pris, sterkt, og ga Ham pris. Han tenkte ikke engang på sin egen kropp eller livløsheten i Sarahs kropp, eller sin kropp. Han vurderte ikke noe, men stolte på Guds løfte. Han stolte ikke på sin egen forstand. Han stolte ikke på fornuften.

¹³⁹ “Vel,” sier du, “Broder Branham, det er fornuftig at Gud ikke helbreder de syke, vi har så mange fine leger.”

¹⁴⁰ Bibelen sier: “Vi river ned resonneringer.” Vi resonnerer ikke. Tro resonnerer ikke. Troen tror og aksepterer. Legg merke til det.

¹⁴¹ Men han trodde istedenfor å være vantro, og kalte de tingene som ikke var som om de var, som var absolutt imot enhver fornuft. Men han resonnererte ikke. Han bare trodde det. Det var ingen resonneringer som kunne bevise at den babyen kunne bli født. Kvinnen var rundt tjue år forbi overgangsalderen, og kroppen hans var så godt som død. Og da han var hundre år gammel, tjue-fem år senere, lovpriste han fortsatt Gud, imot enhver slags forståelse. Men ved tro visste han at Gud ville holde Sitt Ord. Han stolte ikke på sin egen forstand.

¹⁴² Hva om Moses hadde stolt på sin egen forstand, da Gud sa til ham at han skulle føre Faraos . . . eller Israels barn ut fra Faraos hånd? Hva om han hadde stolt på sin egen forstand da han var der ved Ildstøtten, da Gud sa: “Gå ned og Jeg vil være med deg”? Hva om han hadde stolt på sin forstand da han førte dem til Rødehavet, og der var de ved vannet, og her hadde Gud lovet dem det lovede land? Hva om han hadde stolt på sin egen forstand, “Hvordan skal jeg komme over der? Vi har ikke tid til å bygge en bro. Her kommer hæren rett bak oss. Her er fjellene på begge sider. Her er vannet foran oss, Rødehavet”?

¹⁴³ Nå, hvis han hadde stolt på sin egen forstand, ville han ha løftet hendene i været og løpt, falt ned for Faraos føtter og sagt: “Faraos, tilgi meg, jeg gjorde feil.”

¹⁴⁴ Men han stolte ikke på sin egen forstand. Men han ba, og Gud sa til ham at han skulle gå fremover, og havet åpnet seg opp, som var imot all fornuft. Men han stolte ikke på sin egen forstand.

¹⁴⁵ Hva om Josva, da han gikk over der med de andre ti denominasjonene, og gikk over der og så Guds lovede land, og ville ha kommet tilbake til dem og sagt: “Nå, vent et øyeblikk. Det er sant. Vi så ut som gresshopper. De er kjemper. Hvordan i all verden kan vi ta dem? Vi har ikke engang sverd, bare det vi har plukket opp. Hvordan i all verden kan vi gå inn og innta det landet? Ja, det er jo fullstendig umulig. De overgår oss i antall, femti menn mot en. De er erfarne soldater, og vi er ikke noe annet enn en flokk med sauegjeterer og gjørmearbeidere fra Egypt. Hvordan? Vi har ikke engang skjold og slikt, hvordan i all verden kan vi ta det?”

¹⁴⁶ Ja, forstanden ville uten tvil bevise at de ikke kunne gjøre det. Enhver militær slik som han var, eller Moses, kunne ikke ha stolt på sin egen forstand. Men sin forstand, stolte de ikke på. Men de visste at Gud sa: “Jeg har gitt dere det landet. Gå og ta det!”

¹⁴⁷ Stol ikke på din egen forstand. Hvis du stoler på din egen forstand i dag når du er syk, kanskje sitter i en rullestol,

døende med kreft, hjerteproblemer, og legene sier at du kommer til å dø, hvis du stoler på den forståelsen, vil du dø. Men ikke stol på den forståelsen. Så visst ikke.

¹⁴⁸ Hva med Jerikos murer, der de sa det kunne foregå kappløp med vogner rundt på toppen av dem, de kjempestore murene? Gud sa: “Dra opp dit og marsjér rundt den så mange ganger og blås i en trompet og gi fra dere et høyt rop, og murene kommer til å falle ned.” Vel, det ville være fullstendig tåpelig for det menneskelige sinn. Men Josva, visste hvor tykke disse veggene var, fordi han hadde bygd en masse murer nede i Egypt. Han kjente til sementen som var i dem, hvor tette de var for å kunne tåle kappløpet med vogner på toppen, og til og med hus som var bygd på toppen av den. Men han stolte ikke på sin egen forstand. Han trodde på at det Gud sa var sannheten og adlød Hans Ord, og murene falt ned. Stolte ikke på sin egen forstand.

¹⁴⁹ Hva om han kjempet i kampen, og, som jeg talte om på søndag, og så gikk solen ned, fienden var slått på flukt. Den kvelden kom de sammen og de kom med en ny styrke og drepte mange av hans menn. Nå, hva om han hadde sagt: “Jeg trenger litt dagslys. Jeg må ha litt mer sollys. Vel, nå vent et øyeblikk. Gud fastsatte denne ordningen, og solen roterer på samme måte som verden roterer. Nå, la meg se, hvis jeg sier at solen skal stoppe. . . Kanskje hvis verden stopper nå, så ville den miste tyngdekraften sin og jeg ville falle?”

¹⁵⁰ Han lyttet ikke til sin forstand. Det eneste han sa var: “Sol, stå stille; og, måne, bli der du er,” og det adlød ham. Han stolte ikke på sin egen forstand. Men han stolte på Guds løfte, “Jeg har gitt deg det landet; gå og innta det.”

¹⁵¹ Han har gitt deg løftet om Den Hellige Ånd. Du kan motta Den i dette stevnet. Du kan motta Den nå.

¹⁵² Ikke stol på, “Du vet, jeg er trøtt. Det skal jeg si deg, jeg spiste for mye middag. Jeg—jeg—jeg vil nødig at John skal se meg gjøre dette.” Åh, for Guds skyld! Du stoler på din egen forstand.

¹⁵³ “Løftet tilhører dere, og deres barns barn, til dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller.”

¹⁵⁴ “Legen sa jeg kommer til å dø. Han undersøkte meg og sa jeg hadde denne kreften, jeg hadde denne, eller hva enn det var. Jeg må dø.” Ikke stol på den forståelsen. Gud er Herren din Gud Som helbreder alle dine sykdommer. Så ikke stol på den forståelsen, intet menneskes forstand. Stol på Guds forstand.

¹⁵⁵ Hva om Samson, ute på marken, da filisterne, ett tusen menn kom stormende mot ham? Og der stod han, en bitte liten, krøllete reke, omtrent så høy. Han hadde ikke; vel, han var ingen sverdets mann, for han kjente ikke til; han hadde ingen opplæring, militær opplæring. Han var bare en liten, krøllete pingle, liksom, med syv hårlokker som hang nedover, mammagutt, som stod der ute, og her kom ett tusen filistere.

Vel, han hadde ingenting i hånden sin. Han så ned, og han fant et gammel, bleknet, hvitt kjeveben fra et muldyr, og han plukket det opp.

¹⁵⁶ Nå, sa: “La meg se, nå, jeg får ikke gjort så mye med *dette*, for hjelmene de har på hodene er . . . Filisterne, alle soldatene, de har spyd alle sammen. De har panserskjorter alle sammen. Og hjelmene deres veier rundt femten pund hver, kjempestore menn i full fart. Vel, hvis jeg hadde slått med dette gamle, skjøre kjevebenet fra et muldyr på en av de hjelmene, ja, så ville det gått i stykker. Sånn er det med den saken?”

¹⁵⁷ Han stolte ikke på sin forstand. Han bare tok det som var i hans hånd og begynte å slå filistere. Og etter at han hadde slått ned ett tusen av dem, hadde han fortsatt kjevebenet i hånden sin. Amen.

¹⁵⁸ Det spiller ingen rolle hva menneskelig teologi sier, ikke stol på det. Stol på Guds Ord, “Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig.” Ja visst, han trodde på det.

¹⁵⁹ Hva om David hadde hørt på Sams- . . . Sauls teologi? Der ute stod Goliat med sitt store skryt, og alle var redde; Saul raget høyt over hele hæren. Goliat sa: “La noen komme ut og kjempe mot meg. Det har ingen hensikt at—at vi alle sammen skal dø. Hvis jeg dreper deg, så skal alle dere tjene oss. Og hvis du dreper meg, ja, så skal vi tjene dere,” for han hadde overtaket på ham. Det er slik djevelen liker å gjøre når han har hele seminaret sitt ute, og alle sammen, når han kommer forbi, ser dere.

¹⁶⁰ Lille David gikk rundt der med et stykke saueskinn rundt seg; rødmusset, lutende, en bitte liten kar på rundt hundre pund, hundre og ti. Han sa: “Prøver du å si meg at den levende Guds hær som er omskåret til en pakt, vil stå der og la den uomskårne filisteren håne den levende Guds hær?”

¹⁶¹ Saul sa: “Kom hit, gutt.” Han sa: “Jeg beundrer ditt mot, men miraklenes tid er forbi. Vi har ikke noe slikt som det, ser du. Og la meg fortelle deg noe, hva slags medlemskort kan du vise frem, ser dere? Du har ikke engang en rustning. Du har ikke annet enn en slynge i hånden. Skjønner? Du har ikke en Ph.D eller LL.D. Hvordan skal du kunne gjøre dette? Ja, den mannen er jo en kriger. Ja, han er en—han er en D.D., dobbel L, Ph.D., LL.Q. Ja, han har så mange grader at han kunne tapetsere en vegg med dem. Og hvem er du? En sauegjeter.”

¹⁶² Han sa: “Men jeg vil si deg noe.” Han sa: “Vet du hva?” Sa: “Jeg gjette min fars sauer der ute, og,” sa, “en løve kom inn og grep tak i en av dem og løp bort. Og vet du, jeg tok denne lille slyngen og gikk etter ham og slo ham ned. Jeg tok lammet ut av gapet hans, og han reiste seg opp imot meg da jeg gjorde det. Jeg tok bare kniven og drepte den.” Sa: “Jeg gikk tilbake. Og så kom en bjørn inn etter sauen, og grep tak i den og løp bort. Jeg drepte den, også.” Han sa: “Nå, den Gud . . .

Ikke min Ph.D., ikke min egen forstand. Jeg kan ikke fortelle deg hvordan jeg gjør det. Jeg vet ikke hvordan det skjer. Men den Gud,” amen, “den Gud som utfridde meg fra bjørnens og løvens klør, hvor mye mer vil Han utfri meg fra den uomskårne filisterens hånd!”

¹⁶³ En biskop, Saul, sa: “Vet du, jeg tror du har fått et kall, gutt. Jeg sier deg, hvis du kommer over hit, skal jeg lære deg hvordan du duellérer, ser dere. Og jeg sier deg, jeg er—jeg er doktoren, så ta på deg rustningen min. Jeg vil kle deg opp.” David stod der, og de ga ham en Ph.D., en LL.D og alt det, og—og den stakkars lille fyren kunne ikke engang bevege på seg. Han visste ikke hvordan.

¹⁶⁴ Han sa: “Jeg har aldri prøvd dette. Den kirkelige vesten passer ikke til meg. Ta det av meg. La meg gå med det Gud hjalp meg med.” Det var tro på Guds kraft. Og han—han stolte ikke på sin egen forstand. Han stolte ikke på hva noen andre sa. Han stolte på troen. Fordi, han visste at hvis Gud hadde reddet ham fra bjørnens labb, hvor mye mer ville Han redde ham fra den filisteren!

¹⁶⁵ Vel, hvis Gud elsket deg høyt nok til å føre deg ut av synden og til å fylle deg med Den Hellige Ånd, hva er i veien med dere stakkars sveklinger uten ryggrad rundt om i landet, vil Han ikke mye mer utfri dere fra deres sykdom når Han lovet Han ville gjøre det? Guds Ord sier så. Han vil gjøre det. Ja visst, Han fridde ham ut av det.

¹⁶⁶ Åh, hver eneste av profetene, hva om de hadde stolt på sin egen forstand på sin tid? De hadde aldri gått opp til prestene og yppersteprestene og kalt dem “kalkede vegger” og alt annet. De ville aldri ha profetert i motsetning til dem. De ville vært slik som noen av de moderne profetene, ville vært enige, kledd seg i fine klær og vært i kongelige palasser.

¹⁶⁷ Hva om Johannes hadde prøvd å stole på sin egen forstand? Men han gikk rett opp.

¹⁶⁸ De sa: “Nå, vent et øyeblikk, Johannes, ikke forkynn om *Ekteskap og skilsmisse*.”

¹⁶⁹ Han gikk rett opp til Herodes' bosted, og han sa: “Det er ikke tillatt for deg å ha henne.” Ja, sir.

Sa: “Vel, vet du hvem det er? Det er prok- . . .”

“Jeg bryr meg ikke om hvem det er.” Han stolte ikke på det.

¹⁷⁰ Sa: “Nå, du vet du ikke har mye. Du er her nede i denne villmarken. Forbundet vil ikke ta imot deg, hvis du oppfører deg på den måten.” Han brydde seg ikke om noe forbund. Han stolte ikke på sin egen forstand, men på Guds forstand. Ja visst.

¹⁷¹ Det var én mann som stolte på sin egen forstand, og navnet hans var Judas Iskariot. Åh, han. . .Jeg—jeg forstår ikke

hvordan han kunne ha gjort det. Han hadde vandret ansikt til ansikt med Kristus, akkurat som Eva gjorde i begynnelsen. Han hadde sett stadfestelsen, han hadde sett Gud i ansiktet, akkurat som Eva gjorde i kveldens svalhet. Eva så på Kristus, i kveldens svalhet i hagen. Og Judas hadde sittet i kveldens svalhet i Getsemane hagen og mange steder og hadde sett på den samme Kristus; hadde hørt Ham undervise, bevist Seg Selv ved Ordet, stadfestet til å være Profeten som Moses hadde talt om ville bli reist opp. Og fortalte dem i Skriften Hvem Han var, og alt om det. De hadde sett at det ble bevist av Gud at Han var det, og så stolte han på sin egen forstand.

¹⁷² Åh! Hvordan kunne han gjøre det? Det var fordi han aldri hadde det her nede til å begynne med. Han var ikke en spiredyktig sæd. Han var fortapelsens sønn, født fra fortapelsen, vendte tilbake til fortapelsen. Nå, vi legger merke til det. Men han gikk ut, og kanskje han kan ha hatt noen tanker om sin forstand. Han kan ha tenkt at Jesus... Han hadde så mye respekt for Ham, "Nå, du vet, jeg kan selge Ham for tretti sølvmynter. Og hvis jeg gjør det, vil jeg få litt penger, og jeg kan gjøre noe med det. Og Han er i stand til å befri Seg Selv." Ser dere, han visste ikke, i Skriften, at han hadde blitt oppreist for å ta den samme plassen.

¹⁷³ Og heller ikke innser folk i dag tilstanden de er i. Det er bestemt at denne Laodikea menighet skal være i denne tilstanden, å sette Kristus på utsiden. Og Han banker på og prøver å komme inn igjen. [Broder Branham banker på talerstolen—Red.] Ikke noe samarbeid noe sted, likevel. Stadfester Sitt Ord i tiden nå, slik Han gjorde i enhver tid, og de går rett bort fra det. Stoler på sin egen forstand, det er—det er slik det er.

¹⁷⁴ Eller, kanskje, la oss si at—at han tenkte dette. Kanskje hvis han solgte Kristus for tretti sølvmynter, ja, så ville han få et—et fellesskap med noen av de store denominasjonene på den tiden, fariseerne og saddukeerne. Han ville si: "Nå, vent, Han kan passe på Seg Selv. Jeg har sett Ham i store slag; jeg—jeg vet at—at Han kan ta hånd om Seg Selv. Så jeg kan like godt tjene litt penger, en—en slags liten pensjon, så å si. Og så, i tillegg kan jeg få en betydningsfull stilling hos disse menighetene i dag, hvis jeg forråder Ham til dem." Skjønner? Men han stolte på sin egen forstand, istedenfor forståelsen av at det var det stadfestede Guds Ord, og han gjorde mot Jesus nøyaktig det Skriften sa han ville gjøre.

¹⁷⁵ Og, i dag har menighetsverden stengt Kristus ute i denne siste tid, helt nøyaktig slik Åpenbaringsboken sier de ville gjøre. Det er Judas' ånd igjen, i form av menighet, "Har et skinn av gudsfrykt, men forneker Ordet." Skjønner? Det er riktig. Nå, åh, du store, hva resulterte det i? Død, akkurat slik det gjorde for Eva. Og det gjør det for alle andre som prøver

å forvrengte Guds Ord og stoler på sin egen forstand. Også nå selger de, ikke for tretti sølvmynter, men blir kanskje, åh, en mektig offiser, en slags seminar-erfaring. Ville ikke engang ha vært verdt tretti sølvmynter, men de selger det uansett; selger sin forståelse av Gud ut for noe slikt som det.

¹⁷⁶ Hvor forskjellig fra den mektige, lærde Paulus, som hadde all kunnskapen han kunne skryte av. Men han sa: “Jeg har forkastet alt sammen, av mine resonneringer. Jeg møtte en Ildstøtte en dag på veien ned til Damaskus.” Og han sa: “Jeg kom ikke til dere med fremragende talekunst, fordi hvis jeg gjorde det, ville dere stole på menneskers visdom. Men jeg kom til dere i Den Hellige Ånds kraft og demonstrasjon, for at dere—dere skal stole på Guds Ord.” Amen. Sa: “Om en Engel fra Himmelen kommer og forkynner noe annet, la ham være forbannet,” Galaterne 1:8. Det er riktig. Nei, sir. Han gjorde aldri det.

¹⁷⁷ Den lille kvinnen ved brønnen, hun var umoralsk. Men hun visste at menighetene hadde utestengt henne. Og, men hun stolte ikke på sin egen forstand. Da hun møtte denne Ene ved brønnen, Som fortalte henne alle syndene som hun hadde gjort, løp hun inn i byen. Nå, det var ikke rett for en kvinne å gjøre det, å gå inn og si noe, for hun var en prostituert. Men da hun hadde møtt Jesus, stolte hun ikke på folkets forståelse på den tiden. Hun kom, sa: “Kom og se en Mann Som fortalte meg tingene jeg har gjort. Er ikke dette selveste Messias?” Hun stolte ikke på sin forstand. Nei.

¹⁷⁸ Jomfru Maria, da Engelen Gabriel møtte henne og fortalte henne at hun skulle få en baby, uten å være sammen med noen mann. Puh! Hadde aldri vært det. Hun stolte ikke på sin egen forstand, at en kvinne ikke kunne få en baby uten å ha en—en mann. Hun stolte ikke på det. Men hun sa: “Se, Herrens tjenerinne, la det skje meg etter Ditt Ord.” Hun sa ikke: “Hvordan skal jeg gjøre det? Og når skal jeg gjøre det? Og hvordan skal alt dette skje?”

¹⁷⁹ Engelen sa: “Den Hellige Ånd skal overskygge deg, og det Hellige som vil bli født av deg skal kalles Guds Sønn.”

¹⁸⁰ Hun sa: “Se, Herrens tjenerinne.” Hun godtok ikke fornuften sin som sa det ikke kunne skje. Hun bare sa: “Se, Herrens tjenerinne.” Det er riktig. Legg merke til det.

¹⁸¹ Kvinnen som hadde blødningene, legen sa til henne, sa: “Det er ikke noe håp.” Hun hadde brukt hele sin inntekt på legene, og ingen av dem kunne hjelpe henne. Og hun stolte ikke på det. Da Jesus. . . Hun gikk gjennom folkemengden, og hun sa: “Jeg tror at hvis jeg kan berøre den Mannens kledning, så vil jeg bli frisk.” Hun går bort.

¹⁸² “Nå, vent, legen sa: ‘Du kan ikke bli frisk.’” Hun hadde hatt disse blødningene i årevis. Hun ble svakere hele tiden og verre. Legene hadde gitt henne opp. Det var all forståelsen de hadde.

183 Men hun sa, ved tro! Det er intet Skriftsted som sier at hun skal gjøre det. Men hun sa: “Hvis jeg kunne berøre kanten av Hans kledning, så vil jeg bli frisk,” og hun smøg seg bort og berørte Ham. Hun gikk tilbake og satte seg ned.

184 Jesus snudde Seg rundt og sa: “Hvem rørte ved Meg?” Så Seg rundt inntil Han fant henne. Han fortalte henne om blødningene hennes.

185 Og hun følte i det øyeblikket, i sin egen kropp. Hun kunne ikke bevise det da, men hun følte i sin egen kropp at blødningene hennes stoppet. Hun resonnererte ikke: “Hvis legen hadde gitt henne opp, hvordan kunne noe annet hjelpe henne?” Hun gikk ikke inn på resonnering, men hun gikk inn på tro.

186 Nå, Bibelen sier: “At Han er Ypperstepresten i dag, som kan ha medlidenhet med våre svakheter.” Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

Ikke gå over til resonnering og si: “Åh, det er . . .”

Han sa: “I dag er Han det. Han er akkurat nå en Yppersteprest som kan ha medlidenhet med våre svakheter. Den samme i går, i dag og for evig!”

187 Hva tror dere da jeg var ute som en baptist-predikant, og Herrens Engel møtte meg der ute og ga meg et oppdrag om å gjøre dette som jeg gjør? Vel, pastoren min sa: “Du har blitt gal. Ja, du har hatt et mareritt, du.”

Jeg sa: “Du kan ta medlemskortet mitt her og nå.”

188 Nå, han sa: “Hvordan kan du, uten engang en grunnskole-utdannelse, forkynne verden rundt? Hvordan i all verden kan du be for konger og fyrster, og du—du—du kan ikke engang bruke grammatikken din riktig?”

189 Jeg stolte ikke på grammatikken min. Jeg stolte ikke på noen ferdighet jeg hadde. Jeg hadde fått et oppdrag. Halleluja! Og jeg gikk ikke over til resonneringer. Hvis jeg hadde lyttet til resonneringer, hadde sannsynligvis tusenvis av mennesker død for mange år siden. Men jeg brakte frem et Budskap nøyaktig slik Han sa, verden rundt og rundt.

190 Og jeg drar igjen, ved Guds nåde; ikke ved resonneringer, men ved et oppdrag. Halleluja. Jeg stolte ikke . . . Du sier: “Du er femti-fem år gammel.” Hvis jeg var nitti-fem, hadde det ikke spilt noen rolle. Han er fortsatt den samme Gud som Han var med Abraham. Ja, sir. Stol ikke på din egen forstand.

191 Etter at tegnet gikk frem og Røsten fulgte etter, og menighetene begynte å avvise meg og stenge dørene sine på grunn av Lære, som ingen av dem tør å stå foran meg å si at Det er riktig eller galt. Jeg utfordrer hvem som helst av dem. Hm-hmh. Ikke for å være smart, men jeg vet hvor jeg står. Det er riktig. Hva gjorde de? Hva gjorde de? De stengte hver eneste dør. “Hva vil du gjøre nå?”

¹⁹² Her om dagen, oppe på fjellet, da jeg stod der. Jeg sa: “Herre, jeg har én åpen dør i hele nasjonen, så langt jeg vet, det er Phoenix i Arizona. Den eneste jeg har.” Og jeg la i vei nedover fjellet. Like så tydelig som jeg noen gang har hørt noen snakke, lød: “Hva angår det deg? Følg du Meg.” Så, ikke på min egen forstand. Jeg vil stole på Hans løfte.

¹⁹³ Åh, venn, ikke stol på resonneringer. Da roper du ut med Eddie Perronet fra gammel tid:

Hyll alle kraften i Jesu Navn!
 La Engler bøye seg i støvet;
 Hent frem det kongelige hodesmykket,
 Og kron Ham Herre over alle;
 Kron Ham Herre over alle.

¹⁹⁴ Det er riktig. Ikke stol på det du tenker, hva noen andre tenker. Ta imot Guds løfte ved tro. Vil du gjøre det? Nå, det handler ikke om at noen andre gjorde det, om de ikke gjorde det, men hva med deg? Hva vil du gjøre med denne Jesus kalt Kristus, som gjør Seg Selv kjent i denne tid på samme måte som Han gjorde på den tiden? Tror dere på Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

La oss be.

¹⁹⁵ Herre Jesus, kongenes Konge, herrenes Herre, gudenes Gud, Gud over alle fyrster, den Første, den Siste, Alfa, Omega, Begynnelsen og Enden, den Klare Morgenstjerne, Sarons Rose, Dalenes Lilje, Davids Rotskudd og Ætt; kom, Herre Gud, den samme i går, i dag, og for evig!

¹⁹⁶ Velsign denne folkemengden, Herre. Dette... [Tomt spor på lydbåndet—Red.] som er klart for å begynne i morgen. Vi har hatt et lite møte her, og Du har velsignet oss i det. Du har gjort Deg Selv kjent for oss. Jeg ber, Gud, at Du må fortsette å gjøre Deg Selv kjent for oss. Velsign oss i kveld. Hjelp oss nå. Vi er et trengende folk.

¹⁹⁷ Og, Herre, Du vet jeg ikke liker å refse folk, men hvordan kan jeg stilne den hellige brannen? Jeg liker ikke å gjøre det, Herre. Du kjenner mitt liv, mitt hjerte. Jeg må gjøre det. Og jeg ber, Gud, at Du må hjelpe meg å gjøre det. Bare gi meg nåde, og la meg aldri stole på min egen forstand, men la meg stole på Ditt løfte. I Jesu Navn. Amen.

¹⁹⁸ Jeg vil at dere, alle sammen, skal være meget ærbødige i bare noe få minutter. I denne folkemengden er det uten tvil menn og kvinner som sitter her, som er syke. Hvor mange er syke og lidende her inne, løft opp dine hender, bare si: “Jeg trenger Gud”? Bare løft opp din hånd akkurat nå, “Jeg trenger Gud.”

¹⁹⁹ Nå, jeg kjenner ikke veldig mange mennesker. Jeg kjenner disse tre guttene som sitter akkurat her. Jeg kjenner

herr Dauch og hans kone som sitter der. Jeg tror, jeg tror dette er søster Moore. Jeg er ikke sikker. Er det riktig, søster Moore? Utenom det, tror jeg ikke det er flere, bortsett fra broder Mike og plattformen. Det er så langt, som jeg ser, som jeg kjenner.

²⁰⁰ Men den Himmelske Far Som lovet, og på denne dag at Han ville stadfeste Seg Selv i denne tid helt nøyaktig slik Han gjorde i Sodoma. Lovet Han det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Manifestere Seg Selv! Tror dere det? [“Amen.”]

²⁰¹ Nå, hvis dere vil be og ved tro! Nå, ikke prøv å resonnerer, “Hvordan kan jeg berøre Ham som Ypperstepresten?”

²⁰² Nå, Bibelen sier, Det nye testamente, “Han er Ypperstepresten akkurat nå. Han viderefører Ypperstepresten etter Melkisedeks vis. Han er Ypperstepresten for evig. Det er ingen annen Yppersteprest utenom Ham. Ingen annen mellommann mellom Gud og mennesker, utenom Mannen Kristus.” Det er riktig. Han er den Eneste, og Han er den samme i går, i dag, og for evig.

²⁰³ Nå, hvis Han forblir den samme Ypperstepresten, og Bibelen sier: “Vi kan berøre Ham med våre svakheter,” slik som den lille kvinnen gjorde som berørte Hans kledning, kan din tro berøre Ham i kveld og Han vil handle på samme måte, i menneskelig kjød, slik som Han gjorde da Han var i menneskelig kjød der ved—ved Abrahams eiketre. Tror du det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han lovet at Han ville gjøre det. Nå, bare be, alle som har et behov. Og jeg—jeg . . .

²⁰⁴ Det er som jeg sa, en gave er ikke noe i likheten av å ta en kniv, og hvis du ønsker å skjære *dette* med den, kan du skjære det; eller du vil skjære *dette*, kan du skjære det, eller hva enn du ønsker å gjøre. Det er ikke en gave fra Gud. Skjønner? Nei.

²⁰⁵ En gave fra Gud er en måte du har til få deg selv ut av veien. Og gaver og kall er Guds forutbestemmelse. “Gaver og kall er til og med uten omvendelse.” Du er født med det. Et lite gir som du kan sette deg selv i, men du kan ikke trå på pedalen. Skjønner? Gud må styre den. Du må få deg selv ut av veien.

²⁰⁶ Din tro kan styre den, ikke min; din. Min bare tar det ut av veien. Tro med hele ditt hjerte at Jesus Kristus lever i dag.

²⁰⁷ Stol ikke på din egen forstand, du sier: “Vel, hør nå her, jeg—jeg er i en alvorlig tilstand, broder. Du kjenner ikke meg. Jeg har vært i denne rullestolen. Jeg har vært . . .”

²⁰⁸ Jeg bryr meg ikke om hva du har vært, og se om ikke Gud vil komme ned og gjøre nøyaktig slik Han gjorde da Han var her på jorden i en fysisk kropp. Han vil gjøre det i din kropp, i min kropp, sammen som en enhet som tror på Ham. Han vil gjøre det fordi Han lovet Han ville gjøre det.

209 Nå, ikke stol på hva noen andre sier, “Åh, det er—det er tankeoverføring,” som de kaller Det. De sa Jesus var det samme. De sa Han var en spåmann, “en djevel.” Men Han var Guds Sønn, fordi Han var i samsvar med det lovede Guds Ord.

210 Nå, som jeg sa, våre—våre steder, vi trenger ikke å ha det, å komme opp og legge hendene på folk. Vi la hendene på dem i går kveld. Men det eneste du trenger å ha er tro, og så bli klar over det. Ved tro tar du imot det, ved tro. Ikke—ikke ved noe som . . .

Ikke si: “Vel, nå hvordan kan det skje?”

211 Hvis jeg kunne fortelle deg hvordan det skjedde, så ville det ikke være mer tro. Jeg vet ikke hvordan det skjer. Jeg vet ikke, men jeg tror det. Jeg—jeg vet ikke hvordan—hvordan Gud frelser en synder, men Han gjør det. Jeg vet ikke hvordan Gud gjør noen av disse tingene, men jeg tar imot det. Han, Han gjør det, og det er veien. Fordi, jeg kan ikke forklare det. Nå, vel, jeg. . . Vil aldri bli forklart. Ingen kan det. Fordi hvis du gjør det, så er det ikke lenger tro.

212 Jeg kan ikke forstå hvordan Gud og Kristus kunne være den samme Personen, men De var det. Skriften sier det. Vel, du kan ikke forklare det, men De var det. “Min Far er i Meg. Det er ikke Jeg som gjør gjerningene, det er Min Far i Meg. Hvis Jeg ikke gjør Hans gjerninger, så viser det at Jeg ikke er av Ham. Men hvis Jeg gjør Hans gjerninger, så vitner Han Selv at Jeg er av Ham.”

213 Vel, det er det samme nå, nøyaktig det samme. Han er den samme i går, i dag og for evig hvis du vil tro.

214 Nå, det er en mann som sitter rett her foran meg, han har mørkt hår. Har en klokke på armen sin og en mørk dress. Han har på seg briller. Hvis du kan se rett hit, ser du ham sitte med lukkede øyne og ber. Jeg kjenner ikke den mannen. Den Himmelske Far vet at jeg ikke kjenner ham. Men jeg skal bare se til ham bare et øyeblikk, for det ser ut som han er så oppriktig der han sitter. Helt fra jeg nevnte det, bare lukket mannen øynene sine og begynte å be. Mannen er en fremmed for meg, det er æresord. Jeg kjenner ham ikke. Gud kjenner den mannen, og Han kan åpenbare for meg. Hvis det løftet er sant i Bibelen, kan Han åpenbare for meg hvorfor den mannen har øynene sine lukket og hva han ber om. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

215 Tror du det, sir? Hvis du vil åpne øynene dine, du sitter akkurat her, se rett hit. Tror du det? Ja vel. Nå, du vet at jeg ikke kjenner deg. Vi er fremmede for hverandre. Men Gud kjenner deg. Nå begynte han å gråte og hulke. Fordi, jeg kan fortelle ham nå at Gud kommer til å svare på hans bønnebegjær, ser dere, fordi det var det som traff ham akkurat da, det Lyset; fra mørke forandret til Lys. Skjønner?

216 Nå, mannen, han ber for noen andre, og det er den lille gutten som sitter her borte ved ham. Det er sønnen hans. Det er riktig. Nå, den lille gutten lider av en—en magesykdom og også noe galt med tarmene. Det er riktig. Det er riktig.

217 De er ikke herfra. Du er ikke fra Arizona. Du er fra California. Riktig. Og du er en forkynner, og ditt fellesskap er med Assemblies of God. Det er sant. Pastor McKeig er ditt navn, eller pastor Keig, det er riktig. Er det sant? Vink med hånden din slik som *dette*. Nå vil den lille gutten din bli frisk. Skjønner? Din tro!

218 Hva nå? Nå, der er mannen med hendene sine løftet, han kjenner meg ikke, jeg kjenner ikke ham. Men hva var det? Han berørte Ypperstepresten. Nå, ser dere, han kunne ikke stole på sin egen forstand. Nå, hva må han gjøre, hva gjør han nå? Han må tro at det som ble fortalt ham er sannheten, for han vet at han ikke kjenner meg. Det er riktig.

219 Her, her sitter en kvinne som sitter rett her nede foran meg også, hun har sitt hode bøyd. Hun lider av kreft. Hun kommer også fra California. Jeg håper hun ikke går glipp av dette. Fru Adams. Det er navnet hennes. Jeg har aldri sett henne i mitt liv. Ja, det er sant.

220 Det sitter en dame rett bak *her*. Jeg kan ikke akkurat sette min, akkurat peke henne ut, men jeg ser Lyset henge over henne. Hun er i store vanskeligheter. Hun har problemer med halsen sin, for det første. Og en annen ting, hun—hun har åndelige problemer, bekymring som hun uroer seg over. Og hun har et problem på hjemmebane; datteren hennes har nettopp stukket av. Det er riktig. Det er sant, er det ikke? Hun har hånden sin løftet. Fru Miller. Det er riktig. Tror du? Gud vil sende henne tilbake, helbrede din kropp. Nå, jeg har aldri sett henne i mitt liv. Hun er fullstendig en total fremmed.

221 Her sitter det en dame i forsamlingen. Hun—hun er ikke herfra, hun er også fra California. Hun har kreft, og kreften er på brystet hennes. Hun har blitt operert på ett bryst, og det har spredd seg til det andre. Riktig. Fru Calvin. Det er riktig. Tror du at Gud vil gjøre deg frisk? Tro det. Jeg er en fremmed for deg, dame. Jeg kjenner deg ikke. Det er sant. Skjønner? Hun har kreft.

For at du kan vite at Gud er til stede!

222 Det er en dame som sitter rett ved siden av henne. Navnet hennes er fru Harris. Hun er en total fremmed for meg. Men da Ånden rørte ved denne kvinnen, fikk hun også medfølelse for henne. Og hun kommer fra California. Det er riktig. Og hun har problemer med skulderen sin. Det er riktig. Du tror at Gud vil helbrede deg. Hvis det er sant, løft opp din hånd slik at folket kan se; total fremmed.

223 Stol ikke på din egen forstand. Hva kan gjøre det? Du kan ikke forklare det. Det er et paradoks. Det er uforklarlig. Spør de menneskene; jeg har aldri sett dem i mitt liv, aldri visst noe om dem. Det kunne bare fortsette gjennom møtet.

224 Men, hør nå her, ikke stol på din egen forstand. Men stol på det Han lovet, at Han vil gjøre det; hvis det ikke er den samme Ånd som bodde i menneskelig kjød, som visste at Sarah lo i teltet bak Mannen. Er det riktig? Og Han lovet rett før verden blir ødelagt med ild, at Menneskesønnen ville åpenbare Seg Selv igjen, på samme måte som Menneskesønnen (profetisk), som ville åpenbare Seg Selv i menneskelig kjød. Slik Han gjorde der tilbake, gjør Han det samme hos oss i kveld. Nå, hva slags tid er det vi lever i? Rett før ødeleggelsen.

225 Venn, ikke stå her inne lenger som en synder. Ta imot Jesus Kristus mens du er i Hans Nærvær. Nå, jeg vet, ofte er det vanlig for forkynnere å komme med appeller og fortelle historier om mor som er død og gått bort. Det er helt i orden. Men vi kommer ikke på grunnlag av at moren vår er død. Min mor er død, også; min far, også. Men vi kommer opp, forstandig, og tar imot på grunnlag av at Gud manifesterte Seg Selv i Jesus Kristus for å ta bort verdens synder. Vi kommer og tror på Forsoningen. Og siden Han har stadfestet Sitt Ord. . .

226 Jeg bryr meg ikke om hva slags menighet du har gått i, metodist, baptist, katolikk, presbyterianer eller ingen menighet i det hele tatt. Hvis du vil innrømme at du har forstått det annerledes, og vet at du egentlig aldri er blitt født på ny, men du ønsker å bli det og ønsker å ta imot det nå, løftet nå. Du blir kanskje ikke fylt nå, men du vil bli fylt når. . . ettersom møtene går videre. Ønsker du å ta imot det på det grunnlaget, kan du reise deg opp og bare la meg be for deg akkurat der du står. Alle her inne som vet. . .

227 Ikke stol på deg selv, vel, si: "Jeg har talt i tunger." Nå, det har ikke noe med saken å gjøre. Jeg tror på å tale i tunger, også.

228 Men jeg har sett hekser, djevler og alt annet tale i tunger og tyde det. Det er riktig. Spør misjonærer her nede, vi kan finne det ut, broder Creech, og du vet at det er riktig. Jeg har sett dem tale i tunger og drikke blod fra en hodeskalle og påkalle djevelen. Ja visst. Jeg har sett dem legge ned en blyant, og den reiste seg og skrev i ukjente tunger; og heksen eller trollmannen stod der og tydet det.

229 Så tungetale er ikke noe tegn på at du har Den Hellige Ånd. Hvis det, og hvis du taler i tunger og forneker dette Ordet, er det noe galt et sted. Riktig, hm-hmh, riktig. Ikke stol på din egen forstand.

230 Noen nå, du sier: "Vel, jeg ropte." Jeg gjør det også. Men ikke stol på det.

²³¹ Jeg har sett alle slags demoniske krefter rope og skrike. Jeg har sett muhammedanere rope og skrike inntil de arbeidet seg opp til et punkt, der de kunne kjøre splinter gjennom hendene sine. I India har jeg sett dem skrike og hoppe opp og ned, ta kuler med vann med kroker i og presse det gjennom huden sin og gå på glødende kull, riktig, og fornektet Jesus Kristus.

²³² Ser dere, ikke stol på din egen forstand, men på Guds Ord. Hvis livet ditt ikke samsvarer med denne Bibelen, å tro ethvert Ord som er der inne; og du ønsker å tro det og vil at Gud skal virke Sin vilje gjennom deg, fordi du kan bli en del av Gud, vil du reise deg og si: “Jeg vil ta imot det akkurat nå, broder.” Takk. Takk. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Underfullt. Gud velsigne deg. Må Gud gi dere, alle disse oppriktige. Du sier. . . Bare—bare bli stående, bare. . .

²³³ Du sier: “Jeg er et kirkemedlem, broder Branham, men egentlig er jeg en pinsevenn; men når det virkelig kommer til å virkelig si at jeg kan tro at hele Ordet er Sannheten, så klarer jeg det rett og slett ikke, men jeg—jeg ønsker å gjøre det. Hjelp meg, be for meg. Jeg ønsker å reise meg og si: ‘Jeg—jeg. . .’” Du sier: “Vel, hør her, jeg sitter her, eller jeg har vitnet i denne menigheten at jeg var det.” Men du vet nede i ditt hjerte at du ikke er det. Gud vet at du ikke er det også, ser du, så hvorfor ikke bare stå opp. Ikke stol på din egen forstand, men stol på Hans Ord.

²³⁴ Vil du reise deg, noen flere? Noen andre som ønsker å reise seg? Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, deg. “Gud, hjelp meg.” Gud velsigne dere alle. Det er bra. Bare bli stående.

²³⁵ Sier: “Vil det gjøre meg noe godt?” Reis deg opp en gang, se om det gjør det. Virkelig men det, “Jeg vil, broder Branham, jeg ønsker å få det rett. Jeg ønsker å få det rett.”

²³⁶ Nå, jeg sier ikke at du skal forlate menigheten din. Nei, sir. Blir akkurat der du er, bare vær en ekte Hellige-Ånds-fylt person i den menigheten. Du sier: “Vel, jeg vet ikke hva pastoren min vil si.” Han vil sette pris på deg hvis du er det, hvis han er en Guds mann. Det er riktig.

²³⁷ “Slik skal dere la deres lys skinne for menneskene, slik at de kan se deres gode gjerninger og prise deres Far.”

²³⁸ Gud velsigne deg. Vel, Gud velsigne dere begge, og du; og du, broder, du. Gud velsigne dere, hver enkelt. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg der nede.

²³⁹ Nå, du som reiste deg opp, hvis du føler deg bedre etter å ha reist deg, bare løft dine hender for å fortelle andre at du føler det bedre etter at du reiste deg. Ser dere, hver eneste hånd. Ja visst, gjør du det. Ser du, du er oppriktig. Du reiser deg, sier: “Jeg vil være et vitne.”

240 “Den som vil stå for Meg her, han vil Jeg stå for der. Den som skammer seg for Meg foran disse menn her, ham vil Jeg skamme meg over for Min Far og de hellige Englene.” Ikke skam deg for Ham. Ikke stol på din egen fornuft. Stol på Guds Ord. “Den som bekjenner Meg for menneskene, ham vil Jeg kjennes ved for Min Far og de hellige Englene.”

241 Er det noen flere, rett før vi ber? La oss bøye våre hoder da. Gud velsigne deg, søster. Ja visst. Gud velsigne deg, og du, broder. Selvfølgelig. Er det en til, akkurat når vi har våre hoder bøyd? Gud velsigne deg, deg. Nå, det er riktig, bli fortsatt stående. Vi vil bare vente et øyeblikk, bare et øyeblikk. Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg. Sier: “Betyr det noe å si: ‘Gud velsigne deg?’” Det er å uttale mine velsignelser over dere. Gud velsigne deg.

242 Noen av dere som står langs veggene der dere ikke har plass til å sitte ned, vil du bare løfte din hånd og si: “Meg, Gud, det er meg”? Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg, og deg; og deg, søster; og du, min broder; og du, min søster.

243 Åh, Den Hellige Ånd beveger Seg så skjønt over forsamlingen. Kan du føle Den? Gud velsigne deg, unge mann her oppe på plattformen. Gud velsigne deg, borte i hjørnet. Gud velsigne deg, unge mann. Ja.

244 Å Hellige Ånd, beveg Deg på nytt inn i våre hjerter nå. Vis oss våre feil, Herre. Vi. . . Vi vil ikke stole på vår egen forstand, vår egen fornuft. Men vi stoler på Deg, fordi vi vet at vi står i Ditt Guddommelige, stadfestede løfte for i dag. Du har gitt Deg Selv til kjenne utenfor enhver, utenfor enhver fornuft. Vi kunne ikke tenke det ut eller forklare det. Men Du har kommet rett ned her i vår midte nå og gjort kjent for oss at Du er her, og menn og kvinner tror det og tar imot det.

245 Gud, ta hver enkelt av dem inn til Ditt bryst og skjul dem i Tidenes Klippe inntil ilden er gått forbi. Vi er i ferd med å bli brent opp, Herre. Vi vet det. Vi er tilbake i Sodoma. “Men de rettfærdige skal ikke forgå med de skyldige.” Du vil kalle Dine barn, Herre. Du sa til Lot: “Kom deg ut fra. Kom deg ut.” Jeg ber, Gud, om at hver enkelt som er i den tilstanden i kveld, som er der ute, ikke sikre på hvor de står. . .

246 Gud, de ville ikke tatt sjansen på å kjøre nedover en enveiskjørt gate i feil retning. De ville ikke tatt sjansen på å kjøre på rødt lys, hvis de er i sin rette forstand, fordi de kan bli drept. Så hvordan kunne en person sjanse på sitt Evige bestemmelsessted, bare gjetter, antar, våger seg fram uten virkelig autoritet og drister seg ut, fordi de tilhører en menighet eller en denominasjon? Og de kan faktisk ikke, de kan ikke forstå hvordan Guds Ord kunne være i dag slik som

det var da, hvordan disse løftene kan bli manifestert. “Den apostoliske tidsalderen er over.” Hjelp dem, Far. Jeg overgir dem til Deg i Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁴⁷ Takk, min broder, søster. Jeg er så glad for å kunne kalle deg min broder, søster.

²⁴⁸ Husk, Gud vil la meg stå til ansvar for ethvert ord på Dommens Dag. Alt som jeg har forkynt i kveld, må jeg svare for. Jeg er klar over det. Og hva har jeg gjort siden jeg var en liten gutt, forkynt dette Evangeliet og så blitt en utstøtt?

²⁴⁹ Nå, hvor mange av dere er syke og plagede her i kveld, og du ønsker å bli bedt for? Løft opp din hånd. Nå, vil dere bare gjøre én ting til for meg? Legg hendene deres over på hverandre. Legg hendene deres på hverandre. La alle sammen bøye sine hoder nå, akkurat som om dere er her i møtet eller oppe på plattformen.

²⁵⁰ Kjære Gud, i Jesu Kristi Navn og av Hans Nærvær, et stadfestet Nærvær! Selve det Ordet som er blitt forkynt, har blitt stadfestet at Du er den samme i går, i dag og for evig. La Den Hellige Guds Ånd senke seg over denne folkemengden akkurat nå. Mange av dem har kommet og tatt imot Deg som sin Frelser, mange frafalne har tatt imot Deg og kommet tilbake. Å Gud, jeg ber at i Jesu Kristi Navn, at Du må helbrede hver eneste person. Du sa: “Disse tegn skal følge dem som tror; hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske.” Du lovet det, Herre, og de troende barna har lagt hendene sine på hverandre.

²⁵¹ Satan, du er beseiret. Kom ut av disse menneskene, i Jesu Kristi Navn. La disse menneskene fare, for Guds Rikes skyld, i Jesu Navn. Amen.

²⁵² Alle som tror at Jesus Kristus nå er din Helbreder, på lik linje som din Frelser, og du ønsker å ta imot Ham på det samme grunnlaget, reis deg opp og si: “Jeg tar nå imot Jesus som min Helbreder, på lik linje som min Frelser.” Underfullt! Priset være Herren! Takk Herren! Nå, la oss løfte våre hender og synge til Ham.

Jeg vil prise Ham, jeg vil prise Ham,
Pris Lammet som er slaktet for syndere;
Gi Ham ære, alle mennesker,
For Hans Blod har rensset bort enhver plett.

²⁵³ Åh, føles det ikke bra? Vink med hendene. Åh, du store! La oss synge den igjen.

Jeg vil prise Ham, jeg vil prise Ham,
Prise Lammet som . . . (Husk, “samme i går, i
dag og for evig,” er det Lammet.)
Gi Ham ære, alle mennesker,
For Hans Blod har rensset bort enhver plett.

²⁵⁴ Elsker dere det? [Forsamlingen roper: “Halleluja!”—Red.] Amen. La oss strekke oss over og håndhilse på noen. Dette er en innledning til møtene, starter stevnet. Si: “Gud velsigne deg, broder, pilegrim. Gud velsigne deg.” Det er fint. Det er godt. Underfullt! Nå, tror dere at vi kommer til å få et herlig stevne etter dette? [“Amen.”] Vi takker Gud for et flott møte, nå skal vi få et flott stevne. Alle som tror det, sier: “Amen.” [“Amen.”]

Min tro ser opp til Deg,
Du Lam (la oss se til Ham nå) fra Golgata,
Å Guddommelige Frelser;
Hør meg nå mens jeg ber,
Ta all min synd bort,
Å la meg fra denne dag,
Være fullstendig Din!

Mens jeg går i livets mørke labyrint,
Og sorger rundt meg spres,
Vær Du min Guide;
Byd at mørket skal bli til dag,
Stryk sorgens frykt bort,
Å la meg fra denne dag
Være fullstendig Din!

²⁵⁵ Amen! Forsamlingen sa: “Amen.” [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Halleluja!

Åh, pris Ham,
Pris Lammet som ble slaktet for syndere;
Gi Ham ære, alle mennesker,
For Hans Blod har rensset bort enhver plett.

Hvor underfullt!

²⁵⁶ Ja vel, skal vi bøye våre hoder nå for velsignelsen. Jeg vet ikke hvem som er plukket ut til å gjøre det. Broder Johnny Manadal fra California, mens vi har våre hoder nede. Nå, ikke glem i morgen kveld, det er det første, begynnelsen. I morgen kveld vil stevnet være akkurat her, akkurat her i denne salen, klokken halv åtte.

²⁵⁷ Gud velsigne dere. Har dere gledet dere over Guds Nærvær? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Amen. Nå, la oss bøye hodet mens broder Johnny avslutter for oss.

STOL IKKE PÅ DIN EGEN FORSTAND NOR65-0120

(Lean Not Unto Thy Own Understanding)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk onsdags kveld, den 20. januar, 1965, for Full Gospel Business Men's Fellowship International stevne ved Ramada Inn i Phoenix, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org